Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація
Svoboda
30 Montgomery Street
Jersey City N J 07302
Телефони (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНСоюз (201) 451-2200

РІК XCIII. Ч. 8. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 14-го СІЧНЯ 1986 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JANUARY 14, 1986 No. 8. VOL. XCIII

ВЛАДИКА І. ЛОТОЦЬКИЙ ПОЖЕРТВУВАВ 5,000 ДОЛ. НА ГАРВАРДСЬКИЙ ПРОЄКТ

Ню Йорк (ІЯХ).— „Вірю, що запляновані видання творів УНІГУ викажуть перед вільним науковим світом нашу Українську Правду, поневолену псевдонаукою червоної Москви', — так пише Владика Іннокентій Лотоцький, ЧСВВ, у супровідному листі з присланим чеком на суму 5,000 дол. на наукове відзначення Тисячоліття Хрищення Руси-України Гарвардським Проєктом.

Це не лише поважніша грошова сума на реалізацію „Божим Провидінням надхненого прєкту", але в першу чергу є ще одним документом почуття історичної відповідальности українських церковних достойників за долю Українського Національного буття в історичній перспективі.

Владика І. Лотоцький

Владика Лотоцький був одним з перших українських церковних достойників, які гаряче привітали ідею відзначення Тисячоліття Хрищення Руси-України Гарвардським Проєктом і він плянував переслати свою пожертву через місцевий (чикагівський) Відділ комітету. Але тому, що з деяких причин Відділ ще не почав праці, а гроші потрібні вже, Владика переслав чека до Ділового Комітету Гарвардського Проєкту.

Відновлено ЦеСУС

Торонто. — На світовому з'їзді українського студентства, який відбувся тут в днях від 20-го до 22-го грудня 1985 року, відновлено Центральний Союз Українського Студентства (ЦеСУС).

З'їзд скликав Організаційний комітет очолений Мартою Дичок, щоб відновити ЦеСУС, діяльність якого припинилася 1977 року. У з'їзді брали участь представники таких студентських організацій: Союз Українського Студентства Канади (СУСК), Союз Українських Студентських Товариств Америки (СУСТА), Товариство Української Студіюючої Молоді ім. М. Міхновського (ТУСМ), Союз Українських Студентських Товариств в Европі (СУСТЕ), Союз Українських Студентів в Німеччині (СУСН), Союз Українських Студентів у Франції (СУСФ), Організація Української Молоді в Бразилії (ОУМБ) і Українське Студентське Товариство Сіднейського Університету (УСТСУ).

Після перших двох днів, на яких звітували представники студентських організацій, відбувалися різні доповіді і дискусії, бенкет, виступ Аванґардного Українського Театру, та численні наради, третього дня рішено відновити ЦеСУС, але зі зміненою структурою.

Н з'їзді прийнято такі зміни в структурі ЦеСУС: створено Координаційний Комітет і Раду Представників. В склад Координаційного Комітету вибрано Мирона Василика з Вашінґтону як головного координатора, Данила Даревича з Торонто як технічного секретаря і Андрія Рудницького з Монтреалю, як фінансового референта. В склад ради представників входять представники всіх товариств-учасників.

Всі справи ЦеСУС мусять бути одноголосно рішені Радою Представників,а Координаційний Комітет жадного голосу не має. На з'їзді не дійшло до остаточного рішення над статутом ЦеСУС , але перед кінцем цього року заплановано Конгрес ЦеСУС, щоб узгіднити новий статут.

Плянують зустріч українських подруж в Чікаґо

Чікаґо. — Тут плянується на дні 14-го, 15-го і 16-го березня 1986 року першу зустріч українських подруж які бажають зміцнити свої подружні зв'язки та послухати досвіду інших. Зустріч організують д-р Мирон і Леся Куропась.

Виміну думок, досвіду і подій подружого життя заініціюють три подружжя і священик, а присутні зможуть свобідно висловлювати свої погляди та думки.

Ініціятори застерігаються, що в часі зустрічі не буде ніяких подружих консультацій, взаємної критики, і закидів чи вимоги виявляти публічно інтимні подружі проблеми. Зустріч подумана на зміцнення подружжих зв'язків, без щоденних обов'язків і поспіху.

Д-р М. і Л. Куропась

Зацікавлені в участі можуть зв'язатися з д-р М. Куропасем під адресою: 107 Ilehamwood Dr., DeKalb, Ill, 60115.

ГРУПА АМЕРИКАНЦІВ, яка називає себе „Приватною десантною групою 'Дельта'", підготовляється до поїздки в Ляос, Камбоджу і В'єтнам для звільнення американських полонених, які, за твердженням очевидців, досі перебувають в Індокитаї. Численні свідки твердять, що від 1975 року до жовтня минулого року в Індокитаї бачили американських полонених. В окремих випадках мова йшла про двох і більше американцях, а іноді і про сотню

В ТОМУ РОЦІ ПРОМОВА Президента про стан Унії до членів Конґресу і американського народу, що відбувається завжди у місяці січні, буде мати інший характер, як інформують з Білого Дому. Вона буде коротша і буде торкатися лише особливих проблем, а не буде порушувати, як звичайно цілого ряду справ. Промова заповіджена на 28-го січня.

БЕЛЛА АБЦУҐ, відома в Ню Йорку феміністка і активний член демократичної партії, яка була тричі репрезентанткою стейту Ню Йорк в Конґресі, розглядає тепер можливість знову кандидувати з повіту Весчестер, де тепер провадить адвокатську канцелярію.

М. Ґорбачов далі займається обдурюванням наївних

Москва. — Совєтський лідер, генеральний секретар ЦК КПСС, Міхаїл Ґорбачов, згідно з інформаціями акредитованих в Совєтському Союзі кореспондентів і агентств , зокрема Юнайтед Пресс Інтернешенел, веде послідовну політику обдурювання наївних політиків на Заході. Він обіцяє їм тим разом договір ненападу і пошанування територіяльної недоторканости і невтральности, зокрема, тим країнам, але тільки на Заході, які відмовляться від розміщення в себе нуклеарної американської зброї і не приставатимуть до проєкту стратеґічної оборонної ініціятиви президента Роналда Реґена.

У листі до лівого британського лейбориста політика Кеннета Лівінґстона М. Ґорбачов запевняє, що Совєтський Союз буде підтримувати і шанувати права кожної країни на Заході, яка виявить бажання пристати до країн вільних від нуклеарної зброї, не зважаючи на те чи ті держави належать до Північно-Атлантійського Оборонного Союзу (НАТО) чи ні. „Існує тільки одна передумова, якщо йдеться про СССР, — заявив совєтський лідер, — це відмова від розміщення в себе нуклеарної зброї в будь-якому часі".

Цю пропозицію М. Ґорбачова до англійського політика опублікувало пізніше совєтське пресове аґентство ТАСС, не згадуючи, очевидно, про країни Східньої Европи, зокрема Чехо-Словаччину і Східню Німеччину, на територіях яких Москва вже розмістила свої стратеґічні ракети середнього засягу типу СС—20 і СС—25 з атомовими головками, націлені на країни Західньої Европи.

Обговорюючи специфічно справу Великобританії у листі до Лівінґтона, М. Ґорбачов пише, що СССР загарантує безпеку британському народові, якщо уряд зліквідує усі закордонні (мова йде ввесь час про американські) воєнні бази і накаже забрати із своєї території всю нуклеарну зброю.

Як відомо, Великобританія є членом НАТО, альянтом З'єднаних Стейтів Америки і одною з перших країн, яка погодилася на розміщення американських нуклеарних ракет типу Першінґ II і крилатих, заохочуючи також інші членські держави йти її слідами. Коли почалася кампанія за підтримку американського космічного проєкту, Великобританія і Західня Німеччина були одні з перших держав, які такий проєкт підтримали. І тут властиво почалися перші кроки пропаґандивної кампанії М. Ґорбачова, які мають два завдання: створити в Західній Европі вільну від нуклеарної зброї зону і звести нінащо американську повітряну захорону перед совєтськими міжконтинентальними стратеґічними ракетами, — кажуть політичні спостерігачі, які від самого початку владування Ґорбачова на кремлівському престолі слідкують за його потягненнями.

Крім того М. Ґорбачов у листі до Лівінґтона порушив ще справу мораторіюму на випробування нуклеарної зброї, до якого, мовляв, не хочуть пристати ЗСА, справу договору про зобов'язання ненападу на інші країни світу з допомогою цієї зброї, заборону мілітаризації космосу тощо.

Західні дипломати в Москві думають, що приватна „офензива" М. Ґорбачова на космічну систему і його пропозиція на створення зони без нуклеарної зброї, є звичайною пропаґандивною реторикою.

Український музика грає у Фінляндії

Клівленд. — Місцева преса подала обширний репортаж про українського музику, 25-літнього Теодора Кухара, що вже від року перебуває у столиці Фінляндії Гельсінках, як перший скрипаль фінляндської симфонічної оркестри і соліст на віолі.

Т. Кухар походить з відомої музичної родини Придаткевичів; його дідо — Роман Придаткевич, скрипаль, композитор і музиколог, а мати Ганна піяністка та учителька музики. Молодий музика третього покоління в 1982 році закінчив Інститут музики в Клівленді з гри на віолі, але був також захоплений диригуванням і заснував в Клівленді оркестру п.н. „Сінфонія", як також диригував оркестрою перебуваючи два роки в Кейп Тавн у Південній Африці.

Перед роком Т. Кухара заанґажували як віоліста до Фінляндії, що трапляється дуже рідко, тому що туди дуже нерадо покликують чужинців. Тому Т. Кухар, уважає, що це є признанням для його гри, а перебування у тій країні є для нього знаменитим і цікавим досвідом з уваги на велике зацікавлення клясичною музикою у скандинавських народів.

Про свій досвід і свої спостереження з перебування у Фінляндії розказував молодий музика в часі відвідин у родинному Клівленді, що і дало причину до репортажу пера Роберта Фінна у щоденнику „Плейн Ділер" з 22-го грудня 1985 року.

Т. Кухар повернувся вже до Фінляндії після святочних вакацій в ЗСА і розпочав підготовку до сольових виступів в Гельсінках та інших містах Фінляндії, які запляновані на біжучий рік.

Цей український музика втримує зв'язок з українською громадою в ЗСА. Він є членом 25-го Відділу УНСоюзу.

Вийшов II том книжки з „Моєї Одіссеї" М. Качалуби

Буенос Айрес, Арґентина. — Викликавши „загальне зацікавлення серед читачів української книжки на чужині", — зазначає видавець книжок Михайла Качалуби п. з. „З моєї Одіссеї", — слідом за першим томом цієї книжки, що появилася в 1983 році, вийшов другий 175-сторінковий ІІ том. Мистецьке оформлення обкладинки цього видання, як і попереднім разом, Християни Кишакевич-Качалуби.

У другій частині твору „З моєї Одіссеї" автор описує свої переживання, спочатку як студента, а згодом як доктора медицини, що з Романового Села поїхав до Женеви на студії. Описує він свої фінансові труднощі, як і пише про те, що „він у своїх студіях чи праці не розстається з молитвою і вірою в Божу поміч, тож нічого дивного, — стверджує видавець, що один рецензент пише, що це християнська Одіссея, а інший зауважує: '...він своєї Одіссеї не шукав, вона його шукала". М. Качалуба теж розповідає про труднощі з якими мусіли боротися українські студенти перед Другою світовою війною, виїхавши закордон. Закінчується друга частина цієї книжки перебуванням автора в мальовничій Швайцарії. За цим виданням повинні ще появитися дві чергові частини цього твору.

Ціна книжки 8 американських долярів. Її можна набути в автора, звернувшись на адресу: Dr. M. Katchaluba, Parc Horizon I, 1822 Chernex, Suisse.

Р. РЕҐЕН ПЛЯНУЄ ЗБІЛЬШИТИ ВИДАТКИ НА ОБОРОНУ

Вашінгтон. — Президент Роналд Реґен сказав, що в проєкті федерального бюджету на 1987 фінансовий рік він передбачить збільшення видатків на оборону на три відсотки, не збільшуючи при цьому податків.

Згідно з законом про збалянсований бюджет, який був прийнятий в кінці минулого року, дефіцит федерального бюджету в 1987 році не повинен перевищувати 144 більйонів дол. Дефіцит бюджету на 1986 фінансовий рік, що закінчується 30-го вересня, становить 176 більйонів дол. Щоб зменшити дефіцит на 32 більйони долярів, збільшивши при цьому на три відсотки видатки на оборону і не підвищуючи податків ,Р. Реґен повинен запропонувати в проєкті бюджету на 1987 фінансовий рік зменшення фінансування майже всіх внутрішніх програм. Закон про збалянсований бюджет передбачує, що не може бути зменшена виплата пенсій і деякі програми допомоги бідним. Всі інші внутрішні видатки підлягають скороченню.

Один з найбільш впливових конґресменів демократ Ричард Ґергардт, якого вважають як можливого претендента на президента у виборах в 1988 році, предсказав у середу, 8-го січня, що Р. Реґен або відмовиться від думки збільшити на три відсотки оборонні видатки, або вирішить підвищити податки. На пресовій конференції в середу речник Білого Дому Леррі Спікс категорично відкинув можливість підвищення податків. „Президент вживає слово з двох букв, коли говорить про збільшення податків. 'Ні' — ось що каже Президент", — сказав Л. Спікс.

Л. Спікс нагадав журналістам про пресову конференцію Р. Реґена, яка відбулася у вівторок, 7-го січня. На ній Президент сказав, що Конґрес зобов'язався підвищити на три відсотки оборонні видатки в 1987 фінансовому році.

У СВІТІ

ЛІВІЙСЬКИЙ ДИКТАТОР полковник Муаммар Каддафі заявив, що ворожа постава З'єднаних Стейтів Америки проти Лівії може створити ситуацію політичного і військового наближення його країни до Совєтського Союзу, а навіть перетворення цілої державної системи на комуністичну. В такому випадку Лівія стала б першою комуністичною країною серед арабського світу. При тій нагоді Каддафі повторив своє раніше заперечення лівійської причетности до терористичних актів на летовищах в Римі і Відні, і закликав палестинців обмежити до мінімуму свої акції звернені проти Ізраїля.

БРИТАНСЬКИЙ МІНІСТЕР оборони Майкл Гейзелтін зрезиґнував зі свого становища у висліді непорозуміння між ним і прем'єр-міністром Марґарет Тачер. У політичних консервативних колах Великобританії Гейзелтіна вважали природним наслідником Тачер і впливовим членом Консервативної партії і уряду. Поінформовані особи кажуть, що непорозуміння між ним і прем'єрміністром виникли на тлі оборонного бюджету та мультимільонового контракту на закуп військових гелікоптерів, подібних до совєтських повітряних кораблів.

ІТАЛІЯ, НЕЗВАЖАЮЧИ на залежність від достав нафти з Лівії вже зробила перший крок в напрямі економічної ізоляції тієї країни демократичними державами світу, зокрема альянтами ЗСА. Італійський уряд наклав ембарго на вивіз зброї до Лівії і заборонив італійським громадянам перебирати праці, які тепер у Лівії виконують американці. Державний департамент у Вашінґтоні задоволений такою поставою Італії.

ЛИВАНСЬКІ ДРУЗИ, які недавно підписали в Сирії договір з іншими ливанськими фракціями, зокрема християнською міліцією, про замирення, зударились тим разом з армійськими частинами льояльними президентові Амінові Ґемаєлеві і урядові взагалі. Бій між військовою частиною і друзами, з участю танків, гармат й іншої зброї відбувся на передмісті Бесйруту. Гарматні сальви і вибухи було чути кільканадцять миль, інформують західні кореспонденти. Очевидно, обидві сторони обвинувачують себе взаємно за порушення підписаної угоди і обіцяють покликати п'ятичленну комісію для перевірки цього випадку.

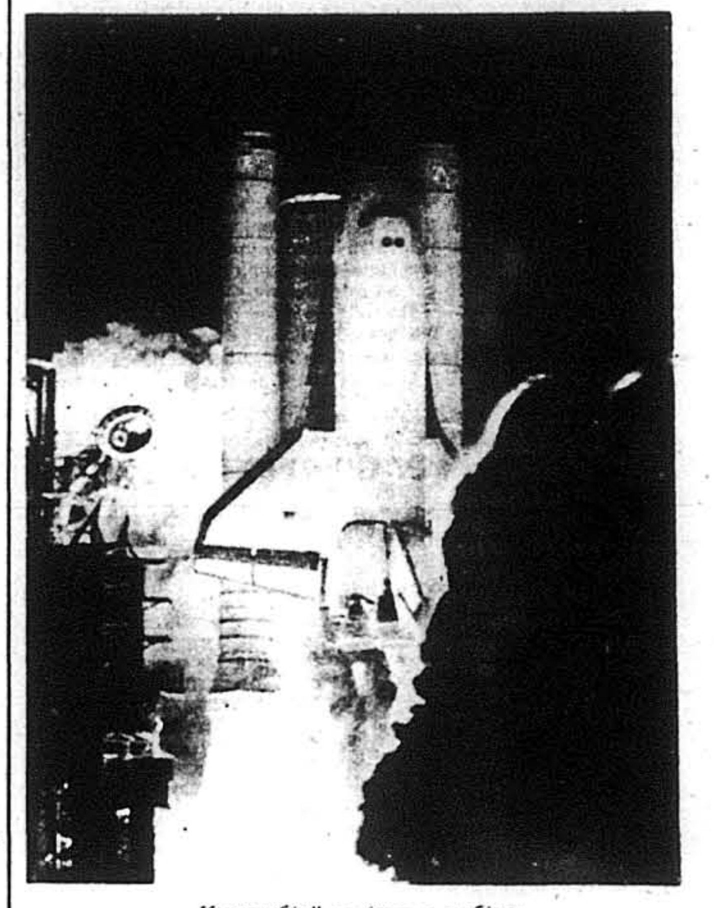
КАНДИДАТ НА ПРЕЗИДЕНТА у Філіппінах Коразон С. Акіно заявила кореспондентам, що вона, очевидно, не згідна із заявою комуністів й інших скрайньо-лівих елементів про суцільний бойкот крайових виборів. Раніше вона заявляла, що погодиться на участь комуністів в уряді, якщо вони вилечуться ідеї шляхом заколотів і революції перебрати владу в країні, але тепер, познайомившись ближче з комуністичними цілями, Акіно обіцяє навести порядок і поборювати усі декструктивні елементи в державі, які порушуватимуть закони і при допомозі зброї стремітимуть до зміни політичної системи. Демократична система не визнає принципу сили для зміни політичної системи, — заявила Акіно кореспондентам

ЛЄХ ВАЛЕНСА, ЛІДЕР забороненої урядом вільної робітничої профспілки „Солідарність", звернувся із закликом до уряду поправити відносини в Польщі, змінити кримінальні закони, на підставі яких кожний громадянин Польщі може бути покараний за критику політики уряду, і звільнити решту політичних в'язнів, які є в'язнями сумління. Копію звернення Валенса переслав також на адресу примаса Польщі кардинала Юзефа Ґлемпа. У зверненні Валенса закликає до збірки фондів на допомогу в'язням і каже, що в теперішній Польщі є понад 100,000 в'язнів.

ЗАХІДНЬОНІМЕЦЬКА газета „Ді Вельт" повідомила, що лівійський лідер полк. Муаммар Каддафі використовує територію Швайцарії, як переходову базу для терористів і вже найвищий час, щоб швайцарські офіційні чинники перевірили цю справу і позбулись терористів з їхньої країни. Італійському прокураторові, який перевіряє справу атентату на летовищі в Римі вдалося довідатися, що зброю, гроші і вибуховий матеріял терористи отримали з Женеви. У політичних колах Европи не виключають можливости, що лівійська амбасада в Женеві є вигідним гніздом для терористів в Европі.

РЕЧНИКИ ЧЕХО-СЛОВАЦЬКОЇ дисидентської групи, яка називає себе „Хартія-77", заявили, що їхню групу очолюватимуть в цьому році три особи: журналіст Ян Стерн, компюторський технік Мартін Полюс і політична активістка Анна Сабатова. Всі інші члени екзекутивного комітету та особи, які ідейно підтримують політику цієї дисидентської групи, залишаються прихованими і їхніх прізвищ група ніколи не виявляє.

МІЖПРОСТІРНИЙ КОРАБЕЛЬ „КОЛЮМБІЯ" КРУЖЛЯЄ ДОВКОЛА ЗЕМЛІ

„Колюмбія" вилітає в орбіту

Кейп Канаверал, Фла. — Після тижня всяких технічних і атмосферичних труднощів і сімох відкладень вилету, Крайова адміністрація для міжпростірних полетів нарешті могла похвалитись запустком в орбіту міжпростірного корабля „Колюмбія" в неділю, 12-го січня ц.р., для виконання п'ятиденної дуже скомплікованої місії.

Годину після запуску астронавти випустили у довколоземне кружляння 50-мілйонового сателіта зв'язку корпорації Ар-Сі-Ей і переводять ряд інших дуже важливих і одночасно важких експериментів.

Залога корабля складається з сімох осіб, яка включає: конґресмена Билла Нелсона з Фльориди, який очолює комісію в Палаті Репрезентантів, що наглядає за бюджетом і витратами Крайової адміністрації для міжпростірних полетів, командира Роберта Л. Гібсона, Чарлза Болдена, Стівена Говлі, Джорджа Нелсона, Френкліна Чанга-Діяза, першого еспано-американського астронавта і Роберта Сінкера.

Міжпростірний корабель „Колюмбія" належить до одного з перших повітряних кораблів того роду, який ще в 1981 році відбув успішну подорож, викликавши ентузіязм і подив цілого світу амеиканським технологічним досягненням. Оригінальна побудова корабля коштувала Адміністрації міжпростірних полетів один більйон долярів, але вміжчасі на нього витратили 18 мільйонів долярів податково з огляду на те, що кожного разу після полетів кораблі треба переглядати і приготовляти їх до чергових полетів. Сьогодні крім „Колюмбії" літають вже кораблі „Дискавері", „Челленджер" і „Атлантіс".

Корабель „Колюмбія" має повернутися на землю у п'ятницю, 17-го січня, о год. 7:09 рано і приземлитися на летунській базі імени Джана Кеннеді у Фльориді, якщо, очевидно, буде добра погода.

З огляду на дослідницькі завдання астронавтів і науковців та слідкування за полетом комети Галлея, засоби масової інформації присвячують полетові „Колюмбія" більше уваги.

В АМЕРИЦІ

БАГАТО АМЕРИКАНСЬКИХ громадян, які перебувають в Лівії, мають намір виконати розпорядження Вашінгтону і повернутися до ЗСА до 1-го лютого. Всі специялісти вважають, що як їх від'їзд, так і інші санкції Білого Дому причинять лівійській економіці лише тимчасові невигоди, бо місце американців займуть спеціялісти з інших країн. Тому санкції проти Лівії можна вважати перш за все як політичний крок. Досі невідомо, скільки американських спеціялістів перебуває в Лівії. Вашінгтон вважає , що від 1,000 до 1,500, але дипломати в Тріполі кажуть, що мова йде лише про 600 громадян ЗСА.

У ВАШІНҐТОНІ ПРИТЯГНЕНІ до кримінальної відповідальности 41-річний промисловець Кім Сун Бон і колишній полковник південнокорейської армії 51-річний Ог Джун Сул, яких обвинувачують в спробі незаконного вивозу в Іран 34 гіроскопів для американських літаків-винищувачів і крилатих ракет. Після того, як у вересні 1980 року між Іраном та Іраком вибухла війна, Державний департамент заборонив експорт товарів оборонного значення в обі країни. В останні роки Іран неодноразово намагався придбати незаконним шляхом американські запасні частини.

ГРУПА АМЕРИКАНСЬКИХ лікарів з университету Вірджінії та австралійських лікарів з университету Аделаіди на протязі багатьох років працювали над пошуками ефективного засобу проти простудних захворювань. Недавно в медичних журналах появилося повідомлення, що праця лікарів увінчалася успіхом: вони відкрили новий лік, який може зупинити розповсюдження простудних захворювань. Новий лік дістав назву інтерферон. Він є в стадії експериментальних випробувань, які ще не закінчені і триватимуть рік або й більше.

ЛІДЕР ДЕМОКРАТИЧНИХ сил Нікараґуа Адольфо Калєро повідомив, що неназвана „багата американка" передала борцям за свободу мільйон долярів для купівлі зенітних ракет. Він сказав, що переговори про купівлю на вільному ринку совєтських ракет уже відбулися і в січні повстанці дістануть ракети.

ЕКОНОМІЧНІ АНАЛІТИКИ ЗСА повідомили, що економічні втрати за лікування перших 10,000 американських горожан хворих на недугу АІДС будуть виносити 6.3 більйона долярів. В коштах враховано лікування в лічницях у висоті 1.4 більона і 5 більйона долярів втрат з приводу нездібности до праці і смерти.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Postmaster Send address changes to
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Банкрутство комунізму

Славетний англійський історик Арнолд Тойнбі (помер 1975 р. на 86-му році життя) передбачав, що „комунізм і капіталізм стрінуться колись на половині дороги". За поверх 60-ти років від жовтневої революції у Москві, коли комунізм перше став державною системою, такої „зустрічі на половині дороги" не було. Совєтський уряд експортував комунізм у різні країни світу і мав частинних успіх, бо той експорт комунізму йшов у супроводі збройної окупації або збройної інтервенції. Після Другої світової війни комуністична Москва зламала договорення в Ялті і мировий Потсдамський договір з 1945 р. та завела комуністичний режим у Польщі, Мадярщині, Румунії і Болгарії, опісля зліквідувала спробу Александра Дубчека надати комунізмові в Чехо-Словаччині „людське обличчя" і скрізь, де тільки комуністи приходили до влади — на Кубі, в Анґолі, Етіопії, Афганістані — тамошній комунізм не мав ні сліду „людського обличчя", а був марксизмом з його догмами: однопартійна диктатура і зосередження у руках державного апарату всієї економіки, себто банківництво, продукція і її розподіл. Коли це не вдавалося у ділянці хліборобства, як в Україні у 30-их роках, то винищено штучно спрепарованим голодом мільйони хліборобів, які спротивлялися перетворенню їх на колгоспних робітників, державних кріпаків.

Італійський щоденник „Ль'Уніта" приніс недавно інтерв'ю з високим китайським комуністичним достойником. І той сказав мудре речення: „Коли впродовж поверх 60 років комунізм не зміг наздігнати капіталізму і стоїть у своїй продукції харчів та предметів першої потреби далеко позаду, то тут щось не в порядку". Такої єресі не зважився би висловити ніякий правовірний комуніст, якби не те, що саме в комуністичному Китаї знайшовся в минулому році чоловік, який розпочав експеримент погодження в одній державній системі комунізму і капіталізму. Це комуно-китайський диктатор Денґ Шіаопінґ, який кількакратно падав був жертвою внутрішніх „чисток", аж у 1978 році вернувся до державно-урядової верхівки і подібно, як це зробив у минулому році Міхаїл Ґорбачов в СССР — зручно позбувся з державно-партійного апарату всіх найповажніших противників-суперників та оточився льояльними однодумцями.

Ілюстрований тижневий журнал „Тайм" з дати 6-го січня 1986 року більшість свого 86-сторінкового числа присвятив Денґові, якого проголосив „Мужем року". У кількох статтях, що їх авторами є першорядні знавці далекосхідніх та особливо китайських відносин, змальовано насправді просто фантастичний образ реформ, що їх Денґ уже перевів та які продовжує переводити. На перший приціл узяв село, себто найчисленнішу верству кругло однобільйонового населення, що замешкує простір більш-менше рівний території цілої Европи, від Атлантику по Урал. Першим прицілом Денґа була хліборобська продукція. Він поєднав тут комуністичний принцип всевлади держави з капіталістичною приватною власністю таким штучним способом, що держава у суходільному Китаї, як власник, винаймає селянам землю за оплатою в продуктах на скільки-то років. Селянин, який добре викаже свою здатність господарювання на винайменій землі — дістає продовження контракту найму та може за скільки-то років дістати ту землю на власність. „Тайм" запевняє, що туристи, які приїхали до Китаю під кінець минулого року, не пізнали цієї країни, що її вже відвідували раніше; крамниці повні товару, провінція покрита чепурними домами, харчів вбрід, атмосфера зовсім інша, свобідніша. Тепер Денґ береться за уведення півкапіталістичних реформ у місто: в ділянку фінансів і міської продукції та торгівлі.

Читаємо у названому журналі, що коли вдасться Денґові перевести всі задумані реформи — прийде зміна у всій міжнародній ситуації. Захитається комуністична система в СССР і скрізь, де є сателіти Москви. Автор однієї із статтей у „Таймі" твердить, що Ґорбачов тільки тому погодився на зустріч із Роналдом Реґеном, що під впливом Денґа почав теж розуміти, що з марксизмом у практиці не все в порядку. Покищо Ґорбачов все ще вважає, що винувата не так система, як погані люди в державному апараті. Тому розпочав війну проти алькоголізму й хабарництва. Ту війну програє, бо винувата таки система, яка деморалізує людей. У широкому світі давно вже було відомо, що комунізм збанкрутував, коли СССР мусить щорічно купувати мільйони тонн збіжжя і зерна в капіталістичних країнах, щоб сяк-так прогодувати своїх громадян. Коли в комуністичному Китаї не стане марксизму, то Національний Китай на Тайвані і Південна Корея побачать, що суходільний Китай не ворог, а може стати союзником. Експеримент, що його започаткував Ричард Ніксон своєю подорожжю до Китаю ще за життя Мао Дзедонґа, дасть блискучий вислід у постаті насправжньої політичної осі Вашінґтон-Пекін-Токіо, опертої вже й на спільній соціяльно-економічній системі. А Совєтський Союз матиме і на Заході і на Сході країни, які відвернулися спиною до Маркса-Енґельса. І не зможе втриматися, цілком ізольований. Цікаві часи!

Іван Боднарук

ОДИН ІЗ ПІОНЕРІВ ГАЛИЦЬКОГО ВІДРОДЖЕННЯ

Минулого року в жовтні минуло 90 літ з дня смерти о. Омеляна Огоновського, одного з піонерів відродження Галичини. Помер 28-го жовтня 1894 року на становищі професора української мови й літератури Львівського університету та голови „Просвіти". Був центральною постаттю в культурно-науковому житті Галичини в другій половині XIX століття і одним із передовиків тодішнього українства на західньоукраїнських землях під Австрією.

Народився у серпні 1833 року в Григорові Стрийського повіту в сім'ї священика о. Михайла Огоновського. Вселюдну школу закінчив у своєму селі, перших шість кляс гімназії в Бережанах, а сьому й восьму клясу з матурою в Академічній гімназії у Львові. В 1853 році вступив до Духовної Семінарії у Львові, де й закінчив теологію в 1857 році. В 1860 році вступив на філософічний факультет Львівського університету і в 1865 році зробив докторат із філософії. Після відходу з катедри Якова Головацького був назначений доцентом української мови на його місце. В 1869 році виїхав ще на продовження студій до Відня, де слухав викладів відомих славістів Мікльосіча й Мюллера. Опісля був іменований звичайним професором української мови й літератури у Львівському університеті й на цьому становищі залишився повних 27 років, аж до своєї смерти. Помер від атаки серця на 62-му році життя.

Стяв у перших рядах проводу народовців. Був 17 років головою „Просвіти", а від 1890 року почесним її членом. Уся його громадська діяльність мала соборницький характер. У 1884 році їздив до Відня на чолі депутації з протестом проти реформи Василіян єзуїтами, хоч єпископ Сембратович відраджував його від цього, бо, як священик, міг наразитися на суспензу. В бесіді й письмах був завжди толерантний для чужих поглядів і поблажливий для людських хиб. Життя вів скромне й тихе, не дбав про почесті і славу. Не замикався у своєму науковому кабінеті й не забував про громадські обов'язки. Працював для „Просвіти" в дуже важких для неї часах. Протестував сміло проти польщення нашого шкільництва.

Важко доводилося йому на початках його професорської праці працювати без відповідних джерел, без посібників і без програми викладів, виробленої попередником, Я. Головацьким. Мусів наново творити, щоб відстоювати окремішність української мови з опертям її на народній основі. Виступали проти нього москвофіли, поляки називали його „оборонцем коліївщини", атакували його Драгоманів і Павлик з радикалами й соціялістами включно. Коли влада 29-го І-го 1867 року звільнила Я. Головацького за русофільську пропаганду, Огоновський, зайнявши його місце, взявся з муравлиною пильністю до праці й багато мусів витерпіти, поки тактом і знанням встиг здобути собі послух і пошану. На початку університетського року 1871-1872 він виголосив першу інавгураційну промову по-українськи. Поляки були обурені з цього приводу, а це перейшло у явну ворожнечу, коли 1878 року Огоновський, як декан філософічного факультету, застерігся проти промови нового ректора Л. Білінського, в якій він підкреслив польський характер Львівського університету. За цей виступ не обрано його ні разу ректором.

Був Огоновський також письменник. Ще в VII клясі гімназійній почав писати поезії, а після 1858 року, крім віршів, писав теж оповідання і друкував їх у „Зорі Галицькій", в „Галичинині" та в літературному додатку до урядового „Вісника". В 1861 році написав історичну драму „Федько Острожський", якою того ж року відкрито український театр у „Народному Домі" у Львові. В 1885 році видав драму „Гальшка Острожська", деякі сцени якої уважали сучасники мистецькими. Свої твори підписував теж псевдом Григорович, П. Григоренко й Омелян з Григорова.

Ставши професором університету, почав Ом. Огоновський друкувати ряд наукових праць. Його наукова праця, завершена великою шеститомовою, з монашою пильністю опрацьованою „Історією рускої літератури", відіграла в глухих 70 і 80-тих роках велику ролю. Це перша в нас основна, джерельна праця в цій ділянці. Переклав на українську мову підручник латинської мови Ф. Шульца для нижчих кляс гімназії і цього ж автора „Граматику латинської мови". Оригінальним підручником з української літератури була його „Хрестоматія староруська" з поясненнями, граматичним додатком і словником (1881). В 1883 році уклав третю руску читанку для шкіл народних", а в 1885 році „Граматику рускoго язика для шкіл середніх". Ця граматика була єдиним підручником української мови аж до появи Граматики Ст. Смаль-Стоцького. Огоновський перший узявся за велику працю написати синтетичну історію нашої літератури. Перед ним мали ми

(Закінчення на стор. 6)

ЗДОРОВ'Я — ВСЬОМУ ГОЛОВА

Д-р Роман Осінчук

Одна аспірина денно...

Хто не знає аспірини? Та ж її можна набути без рецепти не лише в аптеках, але й в кожній великій департаментовій крамниці. Загально люди заживають її безконтрольно при всяких недомаганнях, а особливо при різного роду болях тіла чи й горячкових станах таких як болі м'язів, суглобів, зубів та при катарах носа, запаленнях горла, інфлюенці та болях в суглобах. Аспірина є так широко вживана, що її можна знайти в кожній хаті. Часто таблетки лежать безконтрольно на полиці чи й на столі в родині з маленькими дітьми, які наслідують своїх батьків ковтають такі таблетки і затруюються ними. Тому й тут треба звернути увагу старших людей на всякі лікарства, а в тому й на аспірину, яку треба тримати високо, у замкнених шафах, щоби таким чином охороняти малих дітей від випадку затруєння.

Аспірина появилася на фармацевтичному й лікарському ринку саме на початку цього сторіччя, як лікувальний продукт німецької фабрики ліків Баєра. На протязі 80-ти років аспірина, з бігом фармацевтичного й лікарського досвіду вживалась, раз більше раз менше, й досі, та мимо великої кількости вживаних у медицині нових ліків, не втратила свого значення у лікуванні ревматичних, ревматоїдних та артретичних суглобових хворобах. Останньо лікарі звернули увагу на додатній вплив аспірини на артеріосклеротичні стани кровних судин у серці чи мозку й таким чином на можливість поліпшення чи навіть запобігання аспіриною серцевих атак чи мозкових ударів.

Не місце тут говорити про різнорідні причини артеріосклерози серця чи мозку. Може про це розкажемо в іншій статті. Проте найголовнішими чинниками судинної склерози є курення тютюну, високий тиск крови, товщі й холестероль у їжі, надмірна вага, брак руху та нервовий стан людини. Згадані чинники є причиною звуження судин та пошкодження внутрішньої оболонки судини й відкладання згустків холестеролевих речовин у звужених кровних судинках крови. У таких ушкоджених судинках творяться повільно малі сціпи крови, які зчасом можуть допровадити до цілковитого замкнення маленької чи навіть більшої судини та до т.зв. інфаркту серця чи апоплексії мозку. Такий процес розвивається не раз довгими роками.

Як новіші лікарські досвіди говорять, то в тих дрібних судинних сціпах крови відограють, крім вже згаданих чинників, ще недавно відкриті т. зв. клітинні гормони чи простаґландіни. І саме на дію цих простаґландин має великий вплив аспірина, яка запобігає творенню сціпів крови.

Якже аспірина може допомогти у склерозі серця чи мозку?

Це є дуже складний процес дії аспірини. Але вистачить сказати, що одна таблетка аспірини денно може запобігати у декого серцевим анґінальним болям коло серця, які щойно розвиваються, чи навіть по серцевій атаці, може до деякої міри охоронити перед другою, гіршою атакою склерози серця чи мозку. Але я тут хочу звернути увагу, що аспірина — це також могутній лік, якого не можна брати без контролі. Кожна доросла людина, яка має деякі недомагання такі як задишка при ході, болі коло серця й голови, завороти й тощо, повинна перейти докладне лікарське обслідування й лише за дозволом лікаря як треба, може брати одну таблетку аспірини денно.

Вона може полегшити серцеві чи мозкові недомагання, а то й врятувати життя.

Роман Кухар

СПОМИНИ ОЛЕКСАНДРА (ЛЄНЯ) СКОЦЕНЯ

Олександер Скоцень. „З футболом у світ". Спомини. Літературний редактор Юрій Степовий. Світлини в тексті, список жертводавців, вступне слово автора. Торонто, Василіянська Друкарня, 1985, ст. 638.

Не лише симпатики спорту копаного м'яча прочитають з увагою й задоволенням спомини того, кого колись подивляли на грищах в рядах дружини „СТ України". Олександер Скоцень потрапить задовільнити й загального читача своєю живою, цікаво написаною, змістовною розповіддю, тут і там глибоко зворушливою і драматичною. У „Споминах" чітко проявляється знавець описуваної спортової дисципліни й водночас людина багатосторонніх зацікавлень і міцно розвинутого суспільного інстинкту. Ми досі знали Скоценя (популярного „Лєня") головно, як пробойового футболіста-напасника, неперевершеного стрільця за його часу участи у змаганнях, взагалі небуденного гравця копаного м'яча в краю й на чужині. На нього можна було завжди звіритись його спортовій дружині „СТ Україна" й нашій численній публіці. Ні одних, ні других він, із засади, не заводив. Коли з'являвся на змаганнях „України" О. Скоцень (а він рідко коли з 1935 року до кінця існування нашого славного футбольного колективу не брав участи у його змаганнях), українські глядачі мали довір'я в перемогу своїх спортових героїв. Подібно, як колись довіряли добрій зірці іншого „короля стрільців", його попередника, Володимира Кобзяра. Очевидно, Скоцень чи Кобзяр не були єдиними „філярами" „України" — до таких належали й Петрів, Лисик, Мікльош, Маґоцький, Воробець, Скрегота іт.д. Проте „стрілецька слава" Кобзяра і Скоценя надавала особливої забарвлення характерові „нашої дружини", як тоді говорили, й рішала про її знам'я ефективности.

Твердий, непоступливий боєць на грищах, О. Скоцень, зазнав заслуженої слави грізного напасника і стрільця теж у міжнародних футбольних дружинах. А який же він у своїх „Споминах"? Виявляється, що це тепла чутлива, обдарована не одним талантом індивідуальність, якої ми з тих її прикмет насправді не знали. З його „Споминів" говорить до нас автор широких національно-суспільних інтересів і український громадянин, що вболіває над долею свого народу, завжди готовий послужити йому в потребі. Твердий національний хребет автора „Споминів" додавав йому снаги у його спортових змаганнях для прославлення імени своєї нації, як і не дозволяв йому поступати на службу до національного ворожих футбольних команд, дарма що його зчаста приваблювали польські клюби спокусливими матеріяльними обіцянками.

Увагу читача „Споминів" О. Скоценя зразу приковує опис його дитинства, юности, перших змагань, при чому розповідь переплетена народними співанками, а то й поетичними відступами, як от:

„Надходили тепліші дні. Небо ставало безхмарнішим, вкривалося лазуром. Сонце рясніше своїм золотом обливало Божий світ. Це сповіщало прихід весни. Прийшла вона із-за полудневих Карпатських гір, овіяна пахощами бузку й черемшини, пошумом молодого листя в недалекому Білогорському лісі, який щоранку будив пташиий хор. Раділа природа, радів з нею й я".

Зі сторінок „Споминів" прохоплюється й характер людини. Те що зробило його звершеним змагуном, завдячує О. Скоцень своїй завзятій особистій й здоровій амбіції бути першим у своїй дисципліні. Свідомість свого особливого завдання і міцна воля здійснити його кидали О. Скоценя часом у прикре становище конфлікту з власним середовищем, що не завжди розуміло мотиви його почнів. Але гарт його духа, що зростав у різких зударах з ворожими чужинцями на грищах, допоміг Олександрові перемогти й те гірке розчарування.

Коли ж ідеться про фахові справи футболу — головної теми книжки, О. Скоцень наскрізь об'єктивно і професійно забирає становище до низки питань методики і тактики футбольної гри, в тому він безперечний авторитет. Приведемо тут прикметний погляд Скоценя: „Я відкинув дотеперішній шабльон і переключився на новий. Розважливе плянування, хитрість, рішучість, блискучий несподіваний напад, далекі негайні удари з будь-якої віддалі, тобто, вести вогонь по воротах з усіх місць (і не тільки з догідних), швидко перехоплювати і реалізувати передачі..." З того й відомий стиль бравурної гри й гострої думки, що нею керувала, нашого заслуженого змагуна „СТ України".

У своїх „Споминах" автор широко звітує про практику нашої спортової футбольної організації, головно „СТ України", але теж і загалу українських крайових, а згодом і еміграційних дружини, в їхньому історичному розвитку аж до

(Закінчення на стор. 6)

ГОДІВЛЯ КАЧОК, ЩО БУЛА великою частиною господарського промислу на Лонґ Айленді стає щораз меншою і скромнішою. Причиною на те є фінансові труднощі, що їх мають фармери на Лонґ Айленді, а рівночасно різниця у ціні качок, що спроваджувані з інших дальших фармерських стейтів є дешевші.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — Редакція.

Д-р Святополк Шумський

ПРАІСТОРІЯ УКРАЇНИ ТА ІНДОЕВРОПЕЙСЬКИЙ МІТ

I.

Від довгих років аж досьогодні, серед багатьох европейців, а передусім серед нас панує загальне переконання, що початком европейських мов була буцім то якась мітична мова індоевропейців, та що походження своє народи европейського суходолу виводять від того ж мітичного індоевропейського народу. І так, як диктує нам наша півладна „скромність", ми, українці, на думку наших авторитетних знавців історії, не були тими щасливими, що початок свій виводять безпосередньо від індоевропейців, а це означає з індоевропейської сім'ї народів, о ні, ми вже появилися згодом як продукт мішанини різних „компонентів" (ще й досьогодні не устійнених), можливо „германо-скандинавських" чи то й варязьких, а можливо що ми є суміш „ірано-хозарсько-тюркська" і т. п.

Коли всі оті „походження" нас є продуктом чужих, ворожих нам „істориків", то це є цілком зрозуміло, тому що чужі, використовуючи нашу наївність та духову слабість у своїй нахабності завжди намагалися творити для нас історію після своєї вигоди і смаку, одначе коли наші науковці фальшують свою історію, то це вже зле. Тому коли ми проаналізували всі оті теорії „нашого походження", а особливо теорію про мітичну і науково недоказану „індоевропейську" прамову, ми прийшли до висновку, що ця „гіпотеза" є звичайною вигадкою.

А тепер постає питання: чому її створено та хто був її творцем?

Після наших дослідів ми прийшли до переконання, що творцями цього міту є західньоевропейські мовознавці та історики, які під час їхнів дослідів були здивовані та заскочені фактом великого споріднення та подібности многих слів західньоевропейських мов до мови прарусів, чи як це згодом звикли звати—слов'ян.

Студіюючи мову індійського ведійського санскриту, а особливо записів релігійних вчень „Ріг-Веди", що означає в староарійській мові „ріг знання" або „відомостей", а також і поруської чи „перської" святої книги Зореастра „Авести" („доброї вістки"), яка була неначе „сестрою" у своїй схожості з „Ріг-Ведою" індів, західні лінгвісти та науковці пізнали велике споріднення мови цих древніх книг передусім з мовою прарусів-українців.

Термінологія божеських постатей в браміно-індійській „Ріг-Веді" майже незмінна та аналогічна з мітологічними постатями наших прапредків Пра-України, колиски орійської чи арійської раси, а це значить людей, які вилонили із себе великих колонізаторів та завойовників Індії, Персії: славних індів-сіндів з-над берегів Озівського моря та порусів-парсів з-над берегів Дунаю. Вони, наші славні племена колонізаторів, принесли зі собою у нові краї приблизно 1500 років перед народженням Христа. Свої вірування та свою старовину праруську чи праукраїнську мову, яка зберіглася там, що є вже устійненим загальноприйнятим історичним фактом.

Пригляньмося уважніше та порівняймо схожість мітології України та Індії. Наш найвищий Бог (Отець) „Іствор-Бог", що означає Творець-Бог, назву якого з віками дещо змінено, скоротивши на „Сварог", досьогодні в Індії живе як „Сварга". Наш „Даждь—бог" чи „Даж-бог" в них зберігся під назвою „Дажба", а наш Бог-громовержець" „Перун" шанується в Індії як „Варуна". Бог Вогню ще трипільської доби у ведійських книгах зберігся як „Агні" та бог вітрів „Вій" і бог смерти „Яма" залишили свої оригінальні назви досьогодні включно з трипільською „Дівою", яка ще нині в Індії зветься „Дева". Мову, якою розмовляли наші одноплемінники—колонізатори Індії (країни темношкірих дравідів) инди-сінди та поруси (перси) сьогоднішнього Ірану, назвали науковці як „пракрит", а згодом „сайнт-скрипт" (свята книга), та яку згодом було „скалічено" на „санскрит". У Персії відбулося подібне „скалічення зі святою книгою Зореастра „Давістою" (в праруській мові: „Дана—Вісткою"), а це значить—доброю вісткою, назвою, яку віки пізніше прибрала християнська Євангелія. Це ще раз свідчить, що творцями браміноіндійського світогляду були наші праруско-орійські вихідці з України. Відкинувши на бік свою україножерну московську суб'єктивність, знаний історик Хом'яков видав перший санскрито-слов'янський словничок і чесно ствердив, що найбільше зближеною до мови ведійських книг з-поміж слов'ян є мова українська.

Студії санскриту англійськими науковцями, які не мали навіть найелементарнішого знання слов'янських мов, доводили не раз до абсурдного перекладу навіть і його самої назви, що мало колись вплив і на нашого найбільшого знавця „Ріг-Веди" проф. В. Шаяна, який рівнож калічив несвідомо цю назву, називаючи її „Ригведа" в своїх працях.

Отож, творці „індоевропейської" сім'ї народів у своїх пошуках за якоюсь правдоподібною синтезою згаданих попередньо дослідних висновків, вирішили створити теорію-міт про існування колись (невідомо коли?) „індоевропейського" мітичного народу, який також вживав і „індоевропейську" мову, з якої буцім то постали усі европейські народи і мови, тому що всі вони зберігли та перебрали певну кількість слів і понять.

Коли ж згодом усі ті „творці" поставили собі питання: „де і коли жив цей індоевропейський народ"?—то в результаті докладних студій відповідь звучала: „в теперішніх етнографічних територіях Руси-України 6000—2000 літ перед народженням Христа. В наслідок результату цих студій теорія чи припущення, яке трактовано як непомильну про якийсь мітичний „індоевропейський" нарід, який буцім то мав би бути мішаниною народів Індії та Европи стала абсурдом. А це стало тому, що історія не знає про якусь там „мандрівку великого народу" ані з Індії до Европи, а також з Европи до Індії, виключаючи завойовницькі походи наших прарусів-орійців, та який би вживав „індоевропейську" мову, особливо в устійненій добі 6000-2000 років до народження Христа.

Із наукової точки поглядів мовознавців та історичних дослідників, на нашій плянеті немає ніяких конкретних доказів про „злиття" двох мов великих народів, а зокрема „індійського" та „европейського". Таке „злиття" незнане в історії нашої землі представляло б собою перший „феномен".

Продовження буде.

ПРОТОКОЛ

РІЧНИХ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЩО ВІДБУЛИСЯ НА СОЮЗІВЦІ В ДНЯХ ВІД 4-го ДО 9-го ЧЕРВНЯ 1985 РОКУ

(4)

Звіт головного касира Уляни М. Дячук

Рік 1984-ий для інвестуючих у вартісних паперах закінчився подібно, як він зачався. Протягом року їх інвестиції значно збільшували свою вартість, але опісля її втратили. Відсотки від довголітніх бондів американського уряду від січня до травня зросли були на 2%, але під кінець того року впали на 2:5%, і опісля знову повернулися до стану з січня. В загальному, ті, що інвестували гроші, були дуже вразливі на всі вістки з Вашінґтону, а в першу чергу на заходи для зменшення державного бюджету, та постійно реаґували на всі мірила економії країни. На початку 1984 року були застереження, що економія може надмірно рости, а це спричинить швидкий зріст інфляції, але в половині року вже висловлювано побоювання, що економія за скоро сповілнюється, що може викликати рецесію. Надмірно осторожне і нервове наставлення інвестуючих було до великої міри спричинене високою вартістю доляра, у відношенню до інших валют. Сильний доляр пригягнув багато закордонного капіталу, що допомогло фінансувати великий дефіцит американського бюджету. З другого боку через сильний доляр американські фірми не могли конкурувати з цінами своїх продуктів на світовому ринку, що збільшило імпорт речей до Америки та від'ємно відбилося на економії країни. З перевибором президента Р. Реґена на чергову чотирорічну каденцію, економічні есперти загально вважають, що зріст економії в 1985 р. устаблілізується, що через зменшення потреби брати позички для фінансування росту підприємств, відсотки зменшаться та що інфляція задержиться на низькому рівні. Але всі експерти дальше дуже пильно слідкують за розвитком старань уряду у Вашінґтоні в справі зміни податкової системи, як також за заходами обмеження надмірно великого державного бюджету.

Фінансовий звіт УНСоюзу за 1984 р. у великій мірі також віддзеркалює економічний стан в цілій країні. В першій мірі, наші нові інвестиції не приносять уже від 14 до 15% прибутку річно, як це було два роки тому, але тільки 10 до 13%. Проти, зменшення інгляції дало нам можність вдержати наші видатки на рівні видатків з попереднього року. Наступні пояснення до таблиць мають на меті дати перегляд найважливіших даних про фінансовий стан нашої організації.

Прибутки

Загальні прибутки УНСоюзу в 1984-му році досягнули суму $9,742,608, на $537,000, або 9.4% вищі від прибутків у 1983-му році. Сума всіх одержаних вкладок виносила $2,971,826, що була на 34,100 більшою від суми з минулого року. Загальна сума одержаних відсотків від інвестицій збільшилася на $690,228, себто на 17%, та досягнула суму $4,763,325.

Прибутки друкарні і Союзівки виносили суми $1,056,392 і $824,800.

В окремому зіставленні в дальшій частині цього звіту подані подробиці і пояснення до цих прибутків.

У різних прибутках є включені пожертви до Братського Фонду в сумі $72,583. На цю суму зложилися прибутки з Ювілейного Концерту у Карнеґі Голь, Н.Й., у висоті $36,941.38, пожертви за різдвяносвяточні картки на суму $12,976.95, та інші. З продажу Енциклопедії Українознавства одержано суму $16,393. До Фонду Наглої Потреби вплинуло пожертв у висоті $8,037.

Видатки

Загальна сума видатків виносила $7,358,350 та була на $323,967, або 4.6% більшою від суми видатків попереднього року.

Виплати членам збільшилися на $178,911 і дали загальну суму $3,005,942. Виплати грошових зворотів зросли на $18,694, або 3.8% та дали суму $487,294; посмертні виплати збільшилися на $76,807, або на 10.1% та виносили суму $837,960, а за дозрілі вивінувальні грамоти члени одержали суму $913,502, або на 10.8% чи $82,535 більше, чим рік раніше.

Сума виплаченої дивіденди виносила $738,253, та рівнялася сумі з попереднього року.

ІНВЕСТИЦІЙНІ ВИПЛАТИ були у висоті $188,425, на $43,403, або на 30%, вищі від таких виплат попереднього року.

За відсотки від закуплених бондів виплачено суму $87.013, що була на 128% більшою від суми цих виплат попереднього року. При виміні бондів менше відсоткових на вищі відсоткові втрачено суму $40,971, яка повернеться до кількох років з вищих відссотків.

На покриття недобору у бюджеті видавництва „Свободи" і „Українського Тижневика" виплачено суму $363,867 та дальших $200,000 з прибутків нашого дому.

ВИДАТКИ ДРУКАРНІ у висоті $1,056, 728, були на суму $5,037 менші, як рік раніше, а **ВИДАТКИ СОЮЗІВКИ** збільшилися на суму $98,172, або на 11.9% та виносили суму $922,342. Докладні пояснення до цих видатків подані у звітах „Свободи" і „Союзівки" в окремих розділах цього звіту.

Кошти Річних Засідань, контролі та видатків минулої Конвенції виносили суму $49,862.

ОРҐАНІЗАЦІЙНІ ВИДАТКИ у звітовому році перейшли півмільйонову суму, осягнувши $507,067. Сума зворотів секретарських видатків майже рівнялася сумі з поперднього року і виносила $349,249.

Винагороди відділових організаторів виносили суму $65,206, а кошти обласних засідань, до яких були включені кошти відбуття однотижневих секретарсько-організаційних курсів, виносили суму $27,456.

ПЛАТНІ, ПОДАТКИ, ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ і пенсійні оплати всіх працівників виносили суму $803,137, на 3% меншу чим у 1983 р.

Кошти шпитального і хоробового забезпечення за два роки зросли на 32%.

КАНЦЕЛЯРІЙНІ ВИПЛАТИ у висоті $138,716 були на вони були на біля $9,000 менші. Найбільшу суму виплат становлять виплати для членів, яких у звітовому році було у висоті $414,523. Також ця сума була на приблизно, $9,000 меншою, чим були членські виплати рік раніше. Організаційних виплат було на суму $65,958. Ці виплати збільшилися на приблизно $10,000.

Крім цих видатків, виплачених у канадській валюті, звіт виказує суму $204,689 видатків, які припадають пропорційно на членів у Канаді, але які виплачено з американських фондів. Це в першу чергу видатки, зв'язані з адміністрацією організації та з виданням наших публікацій.

МАЙНО УНСоюзу в Канаді з кінцем 1984 р. виносило суму $9,242,319. Зріст майна у звітовому році виносив $784,141 себто 9.3%

ЗВІТ ДРУКАРНІ ТА ВИДАВНИЦТВА „СВОБОДА" І „УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК"

Подібно, як у минулих роках, більше чим половину — а докладно: 57.2% — бюджету видавництва покрив УНСоюз. Цей недобір у бюджеті спричинений в першій мірі низькою передплатою для членів УНСоюзу за „Свободу" і „Український Тижневик" які далеко не покривають коштів видання цих публікацій, як також дитячого журналу „Веселка". Сума доплати УНСоюзу виносила у 1984-му році $605,000 і була на $45,000 меншою від суми доплати в 1983-му році, і на $55,000 меншою як у 1982-му році. З оголошень вплинуло $173,476, а за друкарські праці дальших $91,501. Обидві суми у звітовому році збільшилися на 2.1% і на 13.8%. На присовий фонд „Свободи" разом із належністю за альманах, вплинула сума $6,963, а на пресовий фонд „Українського Тижневика", враз із належністю за книжку про голод в роках 1932-33, дальших $3,976.75.

Усіх вплавів видавництво мало на загальну суму $1,056,392. В 1984 видатків у видавництві було на загальну суму $1,056,728. Платні всіх затруднених працівників в обидвох редакціях, адміністрації та в друкарні виносили суму $489,300 та були 5.3% більші, від суми в 1983-му році.

Поштова оплата за пересилку газет виносила суму $235,456. Рік раніше ці кошти виносили суму $267,888. Другим найбільшим видатком в друкарні були кошти паперу у висоті $194,267, на приблизно $9,000 вищі, чим у 1983. Різні інші, значно менші, видатки були вдержані у висоті з попереднього року.

ЗВІТ СОЮЗІВКИ

Союзівка у 1984-му році працювала під зарядом нової адміністрації, в першу чергу нового управителя Івана Рабкевича. Прибутки з короткого літнього сезону та кількох імпрез під час кінців тижня не могли покрити всіх видатків, в першу чергу конечних направ, ремонту і поліпшень., Прибутки за винайм кімнат і прохарчування, як і прибутки з продажу напитків, перекусок та із оборотів склепу, дали загальну суму $643,197. Загальна сума прибутків рік раніше виносила $590,290, тобто була на $52,907 менша. Більше прибутків було з винайму кімнат, а менше з продажу напитків. Усі оперативні видатки виносили $717,806. Рік раніше сума цих видатків виносила $640,701.

Великий зріст видатків був за направи, електрику і газ. Закуплено нові устаткування на суму $29,535, а на основний ремонт видано дальших $76,124. У видатки на основний ремонт включені: кошти побудови павільйону коло Веселки, зовнішні направи Веселки, перерібка доріг коло Веселки, різні зміни у будинках для заспокоєння вимог нових законів проти пожеж, та інші. Щоб покрити ці видатки за направи і будову, УНСоюз доложив протягом 1984-го року суму $175,000.

ЗВІТ УНКОРПОРАЦІЇ ДОМУ УНСОЮЗУ

Загальна сума прибутків у 1984-му році досягнула $2,422,921, що було на $184,451 більше, чим сума прибутків у 1983-му році. У процентовім відношенні цей зріст виносив 8.24%. Самі чинші принесли $2,319,303 прибутків, на 7.5% більше, чим рік раніше. Відсотки від інвестицій дали суму $47,716, а чинші за паркування авт дальших $52,915.

Видатки Корпорації поділяються на опоеративні, адміністративні та відсотки від позичок.

ОПЕРАТИВНИХ видатків було на суму $833,870, або 33.8% всіх видатків.

Найбільшою сумою у цій категорії є міські податки у висоті $304,760, які базуються на висоті одержаних чиншів. Другий найбільший видаток це кошти електрики і газу у висоті $205,471, що були на $62,585 більші, чим попереднього року. Біля $25,000 виплачено за обслугу вінд і за забезпечення будинку від вогню і випадків, а обслуга машин до огрівання і охолоджування виносила суму $38,993.

АДМІНІСТРАТИВНІ ВИДАТКИ становили загальну суму $227,113, або 9.2% всіх видатків. Вони зросли на $109,000 у 1984 р. з цієї причини, що почавши з 1984-го року Корпорація оплачує платні кількох працівників, затруднених у Головній Канцелярії, які майже повну частину свого часу присвячують виключно праці, зв'язаній з адміністрацією будинку. Протягом 10 років ці платні виплачувалося з фондів УНСоюзу. Тому сума платень $47,200 в 1983 р. збільшилася у 1984 р. до $112,019. Відповідно зросли також податки від платень, як також шпитальне забезпечення. Сума виплачених дотацій з каси дому виносила 31,784.

Загальна сума **відсотків** від позичок на домі виносила $1,405,020, що становило 57% усіх видатків. З цієї суму УНСоюз отримав $890,317 відсотків за свою позичку у висоті $8,000,000 а за позички членів УНСоюзу виплачено дальших $512,172. Відсотки від боргових зобов'язань обраховувано що три місяці, а їх висота базувалася на відсотках, які платили банки за 30-місячні цертифікати.

Відсотки — від боргових зобов'язань виплачено у висоті 10.50%, 10.30% 11.15% і 11.75%, що дало пересічну відсоткову стопу 10.925%.

Усіх видатків у 1984 р. було в сумі $2,466,003, перед амортезацією будинку і машин та устаткування.

Книжкова вартість будинку виносила суму $12,383,528.
Корпорація передержує для ґаранції чиншів на ощадностевих цертифікатах суму $169,923.
Корпорація ґарантувала боргові зобов'язання у висоті $4,823,350 позички платні на вимогу на суму $33,100, та позичку УНСоюзу на суму $8,000,000. Також встановлено резерву у висоті $51,001, для основного ремонту.

МАЙНО УНСОЮЗУ

На кінець 1984-го року майно УНСоюзу виказало загальну суму $52,134,655. Приріст майна у 1984 р. був у висоті $2,384,260, або на 4.79%.

Процентово майно було ульоковане так: 74.9% ($39,040,273) у бондах, 15.3% ($8,000,000) у позичці для УНКорпорації Дому УНСоюзу, 5.8% ($3,025,098) у гіпотечних позичках, 1.5% ($797,234) у позичках на членських грамотах, 1.4% у реальностях; 0.7% ($361,503) у готівці та 0.4% майна ($205,612) у друкарських і електронічних машинах.

На кінець 1984 р. УНСоюз мав кругло 100 перших позичок на нерухомостях своїх членів на загальну суму $3,025,099. Під час звітового року уділено 9 (дев'ять) позичок на суму $578,500. Відсоткова стопа цих позичок вагалася від 12% — 14%.

Висота нових позичок не переходила 2/3 вартости нерухомости, а відсотки базувалися на пересічних банкових відсотках в даній околиці. Всі позички видано на 5 років часу.

У тому самому часі сплачено гіпотечних позичок на суму $587,055. Не платили відсотків дві позички на домах Відділів УНСоюзу.

Книжкова вартість бондів виносила з кінцем 1984 р. суму $39,040,273. На цю суму складалися бонди державні Америки і Канади у висоті $4,566,000, бонди канадських провінцій в сумі $6,659,688, бонди стейтових аґенцій у висоті $2,893,793, бонди компаній публічної вжитковости на суму $20,942,674 та індустріяльні бонди у висоті $3,393,912.

Під час року закуплено 48 бондів на загальну суму $6,164,423. В тім самім часі дозріло, відкликано, чи продано 29 бондів на загальну суму $3,633,717.

Відсоткова стопа новозакуплених бондів вагалася від 9.50 до 16%. Всі бонди приносили передбачені відсотки.

УНСоюз є власником трьох уділів, а саме:

Джанставн Амерікен, Колоніял Гай Їлд Секюрітіс і Меріль Линч. Джанставн Амерікен є передовою аґресивною компанією, яка займається веденням мешканевих і комерційних домів у більше чим 100 містах і в 28 стейтах, вбільшості на Півдні Америки. У звітовому часі одержано дивіденду в сумі $6.600.

Колоніял Гай Їлд Секюрітіс — це т.зв. „Мючуєль Фонд", з якого одержано $23,897 дивіденди, що становить 9.44% від інвестованої суми. У Фірмі Меріль Линч УНСоюз має найменше уділів із усіх трьох (тільки 100) і висота одержаної дивіденди виносила 5.44% але зріст вартости уділів був найбільший з усіх трьох. Позички на підклад грамот членів зменшилися протягом 1984-го року на $32,536 та дали загальну суму $797,234.

УНСоюз є власником тільки одної реальности, а саме Союзівки, книжкова вартість якої з кінцем року була $704,931.

Обнижена вартість друкарських машин виносила з кінцем грудня 1984 р. суму $183,686.

Книжкова вартість електронічних машин була $21,927.

Сума позички для УНКорпорації Дому УНСоюзу залишилася у висоті $8,000,000.

ЗОБОВ'ЯЗАННЯ УНСОЮЗУ

На кінаець 1984-го року 98.5% всього майна нашої організації належало Забезпеченевим Фондам. Сирітському Фондові припадало 0.6% майна, Братським Фондам 0.4%. 11% менші від видатків у 1983-му році. Різні виплати в сумі $93,052 не різнилися від тих самих виплат у попередніх роках. Найбільшою сумою тут, між усіми виплатами, були кошти подорожей у висоті $39,911 та кошти актюарія і статистики на суму $24,284.

З ФОНДІВ БРАТСЬКИХ ВИПЛАЧЕНО дотацій, допомог, стипендій та на публікації загальну суму $229,213, а разом з видатками на піддержку видавництва суму $793,080. Ця сума рівняється 8% наших річних прибутків.

ВИПЛАЧЕНО 42 пожертви різним установам, церквам і організаціям, на суму $24,750, та дальших $37,785, через знижки, чи безплатні сторінки у „Свободі" чи „Українському Тижневику". Дальших $5,290, виплачено для піддержки спортових клюбів, чи різних спортових змагань. У ці виплати включені також видатки на Ювілейний Концерт у Карнеґі Гол, у висоті $36,941, які майже покрито з вступів на цей Концерт. У зв'язку з проєктом побудови біля „Союзівки" кондоміняльних приміщень для сеньйорів УНСоюзу, видано з Фондів Братських суму $14,517 на завдаток за площу, за побудову криниці та за помір площі. Два Відділи УНСоюзу дістали по $500.00 допомоги для їх братської діяльности.

На приготування до концерту Молодих Бандуристів у Ню Йорку і Філядельфії, УНСоюз внасиґнував суму $7,700 яку по концертах повернено.

У Міннесотськім університеті у 1984-му році дальше проходила праця над виготовленням індексу до „Свободи", яку УНСоюз фінансував коштом $19,815. Дальших $7,500 виплачено, як кінцеву рату для приготування до друку книжки Роберта Конквеста про штучно створений голод в Україні у роках 1932-33. З Фонду Наглої Потреби виплачено дотацій у висоті $10,089.

Потребуючі фінансової допомоги студенти одержали від УНСоюзу степендій на суму $49,650. На видання друком молитовників і св. Письма для українських вірних у Польщі УНСоюз пожертвував суму $15,000.

Канада

У загальних фінансових звітах є включені також усі канадські прибутки, видатки, інвестиції і майно, як і зобов'язання супроти членів у Канаді. Канадські членські вкладки секретарі УНСоюзу вкладають на банкове конто УНСоюзу в Кенедієн Імпіряль Бенк оф Канада, як і всі відсотки від канадських інвестицій залишаються у канадських банках. Майно канадських членів інвестоване в бондах федерального і провінційних урядів, як також у гіпотечних позичках на реальностях членів у Канаді.

Прибутки

Загальна сума канадських прибутків виносила $1,312,537 і протягом 1984-го року збільшилася на $147,695 себто на 13%. Членських вкладок одержано у сумі $405,704, що було на $20,498 більше, як отримано їх рік раніше. Одержано всіх відсотків від інвестицій на суму $882,790, що є на $126,179 себто на 16.7% більше.

Видатки

Усіх видатків канадськими долярами було у висоті $526,394. Порівнюючи їх із сумою видатків в році 1983, На 1984-ий рік актуарій встановив резерву, як запоруку виплати грамот життєвого забезпечення, у висоті $32,257,434, та дальших $16,528 для виплати акцидентових грамот. Відложено також суму $4,738,440 на покриття невиплачених у 1984-му році різних зобов'язань.

Залишилася ще додаткова резерва і запорука для членів у висоті $15;082,850, яка за рік зросла на суму $1,188,449.

Відношення зобов'язань УНСоюзу до майна на кінець звітового року дало $140.75%.

ЗАКЛЮЧЕННЯ

Аналіза довгих колон цього звіту безперечно викаже, що фінансовий стан нашої установи є добрий. Нагромаджені фонди у поважній резерві можуть послужити тепер нашій організації у розв'язці найбільш пекучих проблем, які стоять перед нею.

Найважливіша з них — це від років постійна втрата в членстві. Немає сумніву, що тільки сильний і добре вишколений організаційний апарат може в теперішніх часах збільшити приплив членства. Тому реорганізація і розбудова організаційного відділу і його апарату мусить мати першенство у нашому плянуванні. Це не легке завдання. Воно вимагатиме терпеливости і вирозуміння, великого вкладу фондів, та переставлення нашої організаційної системи на більш професійний рівень.

В парі з цими змінами конечною є запляновна вже перевірка всіх теперішніх кляс забезпечення, щоб достосувати їх до вимог і потреб потенційних членів. Потрібні також нові кляси забезпечення, подібні до тих, які використовують з успіхом інші забезпеченеві установи, щоб наш організаційний апарат міг з ними, до певної міри, конкурувати.

Підставою нашого організаційного апарату є наші численні Відділи у великих і малих місцевостях Америки і Канади, а серцем кожного Відділу є його управа, в першу чергу, досвідчений секретар. Така структура мусить залишитися і на будуче. Кожного року відходять від нас на вічний спочинок чолові відділові діячі, які роками совісно сповняли свою нелегку подвійну функцію секретаря і організатора. На жаль, чимраз тяжче приходиться шукати осіб охочих і кваліфікованих, які могли б заступити тих що відійшли. Це змушує до злуки Відділів. Треб секретарям в терені намічувати та пляново приготовляти нових людей до союзової праці у Відділі і громаді. Від років ми не мали успіху в наших намаганнях зацікавити УНСоюзом молодше покоління і включити його в активну союзову працю. Молодших відділових секретарів, у віці від 30 до 40 років, можна порахувати на пальцях двох рук. Декілька з них є вже нашими найкращими організаторами, інші виробляються, а ще інші активно провадять братську діяльність.

Згідно з рішеннями спеціяльних нарад Головного Уряду з січня 1985 р., пороблено заходи для побудови приміщення для союзових сеньйорів на Союзівці, щоб заспокоїти бодай найбільш пекучі потреби тих членів, які на схилі свого віку бажають втекти з гамірних міст та жити в спокійім українськім оточенні. Також побудова запланованих кондоміняльних приміщень дасть можливість іншим старшим віком членам набути мешкання на власність. Це мабуть буде тільки початок союзових акцій, спрямованих виключно на допомогу старшим віком членам. Як покажеться, яке зацікавлення і успіх будуть мати повищезгадані приміщення і які потреби будуть у тих, що перейдуть стало жити біля Союзівки, тоді може зайти потреба відповідних дальших акцій і на це ми повинні бути приготовані.

Від початку свого існування УНСоюз був і є неприбутковою установою, звільнено від федеральних і стейтових податків. Час-до-часу були спроби у деяких стейтах уподаткувати всі братські забезпеченеві установи, до яких УНСоюз також належить, але завдяки сильній протиакції правничого відділу Братського Конґресу і з допомогою братських установ у даних стейтах, ці спроби ніколи не вдавалися. Щойно цього року, через заплановану зміну податкової системи, заіснувала велика загроза, що братські забезпеченеві організації, як і багато інших неприбуткових установ, можуть втратити своє звільнення від уподаткування.

Завданням нас усіх, як членів Головного Уряду, так і всіх членів Управ Відділів і всього членства, є вірно і скоро інформувати представників до Конґресу, сенаторів і конґресменів, про великий вклад братських союзів у братсько-допомогову працю для добра громадянства, їх працю в ділянці виховання молоді, їх фінансову допомогу студентам, про допомогу, яку вони дають старшим віком членам, та про їх вклад у культурне життя їх членства.

У звітовому році УНСоюз відзначував 90 літ свого існування. Поробивши підсумки своєї праці і осягів, УНСоюз цілком правильно повинен пишатися своїм фінансовим ростом, як також своїм культурним і публіцистичним надбанням.

Перед нами лишився короткий час, коли УНСоюз відзначатиме 100-ліття. Пляни гідного відзначення цієї великої дати треба вже тепер робити, щоб їх до 1994-го року можна було виконати.

НОВІ МЕЖІ ВІКУ ТА СУМ ПРИ ЗАБЕЗПЕЧУВАННІ БЕЗ ЛІКАРСЬКИХ ОГЛЯДИН
Важні від 1-го січня 1983 р.

З 1-им січня 1983 р. ввійшли в силу нові межі віку та максимальні суми забезпечення, на які можна вносити апплікації без лікарських оглядин. із цією зміною, апробованою рішенням Головного Екзекутивного Комітету, особи в доброму стані здоров'я можуть вносити апплікації на забезпечення без лікарських оглядин в ось таких межах сум забезпечення та віку:

$50,000 до віку 40 років
25,000 до віку 45 років
10,000 до віку 50 років
5,000 до віку 55 років
3,000 до віку 60 років
1,000 до віку 65 років

Сума забезпечення з лікарськими оглядинами не має обмежень, за виїмком законних у деяких стейтах.

LIMITATIONS OF AGES AND AMOUNTS FOR NON-MEDICAL INSURANCE
Effective January 1, 1983

New limitations will be in effect from January 1, 1983, for maximum amounts of non-medical insurance at various ages. With these changes, approved by the Supreme Executive Committee, persons in good health may submit non-medical applications for the following maximum amounts of insurance:

$50,000 to age 40
25,000 to age 45
10,000 to age 50
5,000 to age 55
3,000 to age 60
1,000 to age 65

There is no limit to the amount of insurance with a medical examination except where limited by some state laws.

ANNUAL STATEMENT OF UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC. 1984

ASSETS:

*Bonds	38,455,837
*Common stocks	383,033
Mortgage loans on real estate	3,025,098
Certificate loans and liens	797,234
Cash on hand and on deposit	361,503
Other invested assets	8,000,000
Accident and health premiums due and unpaid	3,647
Life insurance premiums and annuity consideration deffered and uncollected	112,841
Investment income due and accrued	956,056
TOTAL:	52,095,252

**Assets are valued according to statutory requirements and the basis of Valuations prescibed by the National Association of Insurance Commissioners in the book "Valuations of Securities".*

LIABILITIES, SPECIAL RESERVES AND UNASSIGNED FUNDS

Aggregate reserve for life certificates and contracts	32,257,434
Aggregate reserve for accident and health certificates	16,528
Orphan's Fund liability	165,285
Supplementary contracts without life contingencies	12,442
Certificate and contract claims:	
Life	306,766
Accidental and health	
Provisions for refunds payable in following calendar year estimated amounts:	
Apportioned for payment to December 31, 1985	1,000,000
Premiums and annuity considerations received in advance less $ none discount; including $26,799 accident and health premiums	727,020
Commisions to fieldworkers due or accrued	104,269
General expenses due or accrued	305,337
Taxes, licenses and fees due or accrued	29,718
Net adjustment in assets & liabilities due to foreign exchange rate	1,387,584
Unearned investment income	67
Amount withheld or retained by Society as agent or trustee	5,263
Liability for benefits for employees and fieldworkers if not included above	5,353
Printing plant expenses due and unpaid	7,890
Mandatory securities valuations reserve	366,941
Unexpired subsciptions to Official Publication	51,485
Deficit net worth of subsidiary	263,016
TOTAL liabilities	37,012,402
Unassigned fund & special reserves	15,082,850
TOTAL:	52,095,252

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.

Valuation Exhibit as December 31, 1984

Total admitted assets	$52,095,252
Liabilities & Unassigned Funds:	
Reserve for life certificate	32,257,434
Reserve for ADD certificates	16,528
Claim & accrued liabilities	4,738,440
Total liabilities	**37,012,402**
Margin of safety to certificate holders	**15,082,850**
TOTAL:	**52,095,252**
The ratio of admitted assets to total liabilities at December 31, 1984 was	140.75%
The ratio of interest earned on all funds during the year 1984 was	9.27%

(Signed by)

GEORGΓ ƧCHAUMANN, MAAA
CPS ACTUARIES
(Consulting Actuaries)

JOHN O. FLIS
Supreme President

ULANA M. DIACHUK
Supreme Treasurer

ПРИБУТКИ

	1982	1983	1984
Членські вкладки	$2,983,009.40	$2,937,719.07	$2,971,826.12
Відсотки від:			
Позички для УНКорп. Дому УНСоюзу	$537,406.36	710,000.00	990,317.00
Уділів	21,712.02	28,452.50	29,077.35
Банкових конт	10,593.68	48,378.63	37,255.63
Бондів	2,787,152.39	2,949,270.31	3,340,581.75
Позичок на грамотах	29,527.18	33,207.79	34,511.30
Гіпотечних позичок	298,144.56	303,788.52	331,582.31
Разом	$3,684,536.19	$4,073,097.75	$4,763,325.34
Прибутки книгарні й друкарні	$1,122,410.44	$1,065,664.34	$1,056,391.94
Прибутки Союзівки	546,849.71	727,289.64	824,800.69
Амортизація і зиск при продажі інвестицій:			
Піднесено вартість бондів	$13,066.80	$15,178.11	$17,848.63
Зиск при продажі бондів	694.73	994.74	1,142.64
Разом	$13,761.53	$16,172.85	$18,991.27
Різні прибутки:			
Пожертви до Братських Фондів	$32,563.88	$58,796.72	$72,582.86
Перенос до Сирітського Фонду посм. виплати дозрілих і вивінувальних грамот	2,250.00	2,637.39	5,403.32
Пожертви до Фонду Наглої Потреби	12,833.85	6,818.51	8,037.24
З продажі книжок (Енциклопедія)	8,639.86	16,341.58	16,393.40
Разом	$56,287.59	$84,594.20	$102,416.82
Разом звороти:			
Вкладки за реасекурацію	$127.90	$106.00	117.25
Посмертних запомог за реасекурацію	18,748.00	706.00	$4,739.00
Разом	$18,876.90	$812.00	$4,856.25
Загальні прибутки:	$8,425,731.76	$8,905,349.85	$9,742,608.43

ВИДАТКИ

	1982	1983	1984
„Свобода" за орган	$416,730,45	$412,062.80	$363,866.75
Виплати друкарні й книгарні	1.125,581.06	1,061,764.62	1,056,727.75
Виплати Союзівки	580,941.76	824,170.14	922,342.28
Кошти головних союзових засідань:			
Кошти 29-ої Конвенції	$354,380.97	$11,040.00	5,600.00
Річні Засідання Головного Уряду	16,175.23	31,272.70	36,681.38
Кошти контролі	5,289.02	7,731.95	7,580.58
Разом	$375,845.22	$50,044.65	$49,861.96
Виплачено членам:			
Грошеві звороти	$495,502.97	$468,599.88	$487,294.02
Посмертні запомоги	786,544.16	761.152.74	837,960.09
Подвійне забезпечення від випадку	5,500.00	8,500.00	11,750.00
Акцидентове забезпечення	15,000.00	10,000.00	10,000.00
Забезп. для дітей, яких родичі померли	3,469.36	3,473.15	2,784.29
Дозрілі вивінувальні грамоти	946,752.45	830,966.68	913,501.83
Дивіденда	574,021.37	735,292.89	738,252.87
Сирітські виплати	5,137.14	5,458.34	2,700.00
Відсотки за сирітські виплати	953.69	1,212.80	788.45
Відсотки від посмертних виплат	575.67	524.68	910.85
Звороти членських вкладок	—	1,850.64	—
Разом	$2.833.456.81	$2.827.031.80	$3,005,942.40
Інвестиційні виплати і амортизація:			
Амортизація авторське право	$1.200.00	$1.200.00	—
Відсотки від закуплених бондів	43.333.44	38.175.38	87,013.40
Банкова оплата	20,522.09	19,343.51	23,042.96
Амортизація бондів	7.474.43	8.444.41	7,417.87
Обниження вартости друкарських електр. машин	12,997.37	12,556.63	12,104.02
Обниження вартости реальностей	16,305.07	16,586.74	18,075.15
Втрати при продажі бондів	45,338.47	48,425.87	40,971.54
Інвестиційні виплати — загальні	325.00	290.00	(200.00)
Разом	**$147,495.87**	**$145,022.54**	**$188,424.94**

Організаційні видатки:	1982	1983	1984
Оголошення і публікації	$52,874.77	$21,849.88	$44,115.05
Лікарські бадання нових членів	2.390.93	1,947.57	3,146.21
Винагороди відділових організаторів	65,035.64	59,955.08	65,205.75
Винагороди обласних організаторів	17,916.58	19,192.30	8,846.14
Винагороди предсідників і касирів	2,728.00	2,908.00	2,312.00
Звороти коштів секретарів	328,352.74	345,026.25	349,248.53
Винагорода головного лікаря	1,500.00	1,500.00	1,500.00
Кошти подорожей обл. організаторів	9,745.43	10,062.18	5,234.73
Кошти окружних зборів	7,425.03	6,624.29	27,456.25
Разом	$487,769.12	$469,065.55	$507,064.66
Платні, податки і забезпечення:			
Шпитальне забезпечення	$54,869.04	$78,881.50	$80,022.34
Пенсійний фонд	103,937.65	120.562.60	115,475.60
Групове забезпечення	12,564.80	12,540.48	14,416.66
Забезпечення від випадку під час праці	11,890.00	11,677.00	3,679.00
Платні екзекутивних урядовців	123,499.86	133,500.00	144,500.04
Платні працівників	399.002.13	416,954.33	396,018.06
Федеральні і стейтові податки соціяльне забезпечення і безробіття	50,664.09	51,875.58	48,896.01
Канадські домініяльні і провінційні податки, соціяльне забезпечення і безробіття	3,478.64	3,642.64	129.45
Разом	$759,906.21	$829,634.13	$803,137.16
Канцелярійні виплати:			
Книжки і друки	$1,050.87	$1,378.10	$2,033.73
Машини і устаткування	—	7,514.14	3,680.15
Загальні видатки	24,587.66	37,257.53	13,100.85
Забезпечення	6,531.82	10,135.28	6,601.50
Винайм і опіка машин	14,215.41	17,350.30	18,132.54
Відділові прибори	3,449.01	—	380.95
Друки і прибори	37,178.33	30,306.53	46,712.37
Поштові оплати	21,013.45	22,315.20	22,886.13
Телефон	25,048.10	29,468.01	25,187.93
Разом	$133,074.65	$155,725.09	$138,716.15

Різні виплати:	1982	1983	1984
Статистичні кошти актюарія	$26,305.35	$24,572.49	$24,283.49
Кошти правні	4,294.35	—	750.00
Канадські корпораційні Податки від вкладок і прибутків	605.47	3,673.58	3,895.38
Вкладки до Братських Конґресів	2,988.50	2,945.79	2,810.63
Оплати до забезпеченевих урядів	27,622.11	4,414.42	7,879.01
Вкладки за реасекурацію	11,395.08	9,505.01	10,942.83
Кошти розбудови організаційного Відділу	—	6,550.00	—
Податки від гіпотечних реальностей	(5,984.53)	3,625.19	576.39
Загальні кошти подорожей	27,799.88	33,630.94	39,910.74
Виплати канадської канцелярії	2,056.51	3,107.68	2,003.33
Разом	$97,082.72	$92,025.10	$93,051.80
Дотацій, допомоги і публікації:			
Спортова акція	$3,268.90	$6,996.76	$5,289.96
Запомога членам	18,205.00	14,520.00	13,920.00
Дотації церквам, науковим установам і організаціям	53,946.25	55,353.80	131.314.71
Стипендії	48,650.00	48,070.00	49,650.00
Пожертви з Фонду Наглої Потреби	15,788.84	394.52	10,089.07
Кошти Укр. публікацій	49,223.89	42,500.00	18,949.22
Разом	$189,082.88	$167,835.08	$229,212.96
Загальні видатки	**$7.147.166.75**	**$7.034.381.50**	**$7,358.348.81**

INCOME

DUES FROM MEMBERS	$2,983,009.40	$2,937,719.07	$2,911,826.12
INTEREST RECEIVED FROM:			
Loan to UNURBAN Renewal Corp.	537,406.36	$710,000.00	990,317.00
Stocks	21,712.02	28,452.50	29,077.35
Banks	10,593.68	48,378.63	37,255.63
Bonds	2,787,152.39	2,949,270.31	3,340,581.75
Certificate loans	29,527.18	33,207.79	34,511.30
Mortgage loans	298,144.56	303,788.52	331,582.31
Total	$3,684,536.19	$4,073.097.75	$4,763,325.34

Відважний і корисний почин

При „Рідній Школі" в Баффало діє від чотирьох років Педагогічно-Методична комісія, яка, між іншим, заплянувала і вже здійснює сміливий проєкт, а саме: виготовляє відеострічки (англійською мовою) з історії України. Весь курс історії поділений на 22 лекції. Тексти для окремих лекцій зредагував історик проф. Зенон Саган. Добором матеріялу для окремих відеострічок і його оформленням займається ініціяторка цієї справи Надія Пікас. Покищо зфільмовано три лекції. Фільмуванням займається одна з місцевих телевізійних станцій. З якою метою Педагогічно-Методична Комісія здійснює свій плян? У першу чергу, для того, щоб улегшити учням „Рідної Школи", а особливо тим, що слабо володіють українською мовою (учням англомовних відділів), засвоєння відомостей із історії України. Рівночасно відеострічки стануть корисним посібником і для учителів історії України. Подруге, з відеострічок можуть користати члени українських молодечих організацій та їхні вихованики. Потретє, тому, що відеострічки виготовлені англійською мовою, їх можуть використовувати учителі шкіл в англомовних країнах при вивчанні історії Східньої Европи.

Виготовлення відеострічок — це коштовна справа. Брак потрібних для цього фондів сповільнює процес випуску дальших відеострічок. Тому Педагогічно-Методична Комісія звертається до „Рідних Шкіл", як теж до інших шкіл українознавства, замовляти зфільмовані уже лекції, звертаючись на подану нижче адресу. Ціна кожної стрічки — 50 амер. долярів. Одержані з продажу гроші значно підсилять бюджет Педагогічно-Методичної Комісії. Приймаються також і пожертви на цю справу.

Педагогічно - Методична Комісія звертається до всього українського громадянства з гарячим проханням прийти з допомогою і підтримати цей корисний проєкт. Датки можна висилати на ту саму адресу, що й замовлення. Педагогічно-Методична комісія вірить в допомогу українського жертвенного громадянства, бо знає, що громада — великий чоловік!

Всі пожертви можна відтягати від податку. Адреса: Ridna Shkola, c/o Irene Burda, 244 Catherine St. Williamsville, N.Y. 142221.

Неоніля Стецьків
голова Комісії

Помер д-р Е. М. О'Коннор

Ще 24-го листопада 1985 року помер нагло під час пополудневої розмови у своїм ріднім Баффало д-р Едвард О'Коннор, найбільш відомий повоєнним політичним втікачам в Европі як комісар американського Уряду для переміщених осіб у 1948-52 роках. На тій важливій позиції він прислужився біля півтора мільйонам втікачів допомогою у переселенні до волелюбних країн, в тому 187,000 українців.

Ірляндського роду д-р О'Коннор після закінчення католицького університету Нотр Дейм, у часі війни працював у Крайовому католицькому допомоговому комітеті в Ню Йорку. При кінці війни був висланий головнокомандувачем ген. Айзенгавером до Европи прослідити потреби звільнених від німців народів і звітувати про них президентові Геррі Труманові. З десятимільйонової маси чужинецьких робітників і втікачів у Німеччині, частина зараз же в 1945 року повернулася до їхніх батьківщин на заході, а коло шести мільйонів на основі Ялтинського договору лідерів трьох переможних потуг, були насильно репатрійовані у країни з комуністичним режимом.

Християнські переконання заставили О'Коннора діяти, щоб допомагати у переселенні з Німеччини тим, що змогли охоронитися від репатріяції, але ще далі були під її загрозою. За його впливами президент Труман добився у 1948 році від Конґресу Акту про переміщені особи та іменував ініціятора комісарем для проведення його постанов. Під енергійним проводом Е. О'Коннора 430,000 втікачів могли іміґрувати до ЗСА, та трикратно стільки коштами Міжнародної допомогової організації (IRO) до інших країн. З того скористалось 80,000 українців, які змогли поселитися у ЗСА і зміцнити тут народне життя. Нелегко приходилося О'Коннорові проводити свої доброчинні наміри, коли у світі панував „дух Ялти", а в цій країні — засліплення „добрим вуйком Джовом"! Заслуги гуманного комісара загалові майже невідомі, та й вже призабуті, а він врятував своєю діяльністю життя тисячам втікачів. Про це тепер посвідчують працівники його придставництв в Европі, і може потвердити колишній конгресмен Майкел Фіген з Клівленду, заслужений наш приятель, що боровся у Конгресі за іміграційне законодавство. Сам же комісар, як глибоко віруючий, був дуже скромний і казав про себе у відповідь на признання, що він „звичайна людина".

Після закінчення переселення О'Коннор займав у Вашінгтоні високі становища до 1966 року: члена Ради Безпеки за президента Трумана і Айзенгавера, директора З'єднаного комітету Палат про дії комунізму в 1953 році (переслухання в Европі), старшого дорадника урядової Агенції інформації, та директора З'єднаного комітету для справ іміграції. На тому пості запроєктував новий іміграційний закон, який досі обов'язує.

Повернувшися до Баффало, він віддався праці в католицькому коледжі Канізіянум і в Міській Раді суспільної допомоги. Ввесь час приятелював з українцями і за своїми переконаннями був у президії Антикомуністичного Бльоку Народів (АБН) та головою відділу на західню частину стейту Ню Йорк.

Українці Великого Клівленду познайомилися з д-ром О'Коннором два рази: він промовляв до тритисячної публіки на концерті в 1961 році у 100-ліття смерти Шевченка у Мюзік Гол у середмісті, а влітку 1984 року читав доповідь в Пармі на зібранні протесту проти совєтських свідчень в американських судах у процесі Івана Дем'янюка. Цю доповідь він надрукував опісля в „Українському Тижневику".

Його заслуги в допомозі потребуючим і переслідуваним комуністами визнали уряди Голляндії, Бельгії, Франції, Італії і Сан Маріно наданням йому орденів своїх держав, університет у Мюнхені — почесним докторатом, а кардинал Й. Міндсенті іменуванням його князем св. Агати.

Народився Едвард О'Коннор 28-го серпня 1908 року, а поховали в Баффало 27-го листопада 1985 року при участи п'ятьох священиків і представників від скитальчих народів у ЗСА, що явилися з прапорами. Українців заступали представники Комітету проти совєтських свідчень у Клівленді.

Старанням названого Комітету відбулися у Клівленді в 40-ий день від смерти поминки для пригадання заслуг покійного д-ра Едварда О'Коннора і пошанування пам'яті цього гуманітарного діяча. В неділю, 5-го січня, о год. 3:30 отці Юрій Галиця, сотрудник собору св. Володимира, і Іван Тилявський, ОДБ, з парафії Покрова Пресвятої Богородиці, відправили Панахиду, а після неї відбуто в авдиторії цього ж собору зібрання, що ним проводили голова УЗО мгр Василь Ліщинецький і голова Комітету інж. Юрій Самійленко. Про працю Покійного нагадали його колишні службовці в Німеччині проф. д-р Михайло Пап, хорват Джером Брентар і представник словінців. Як завжди, захоплююче промовив колишній посадник Клівленду Ралф Перк, тепер голова Об'єднання Народностей в Огайо, а після нього представник посолки Марії Окар Джім Ленер і організатор у Комітеті Петро Венгрин, який розповів про похорон у Баффало і своє слово закінчив внеском, щоб колишні скитальці усіх національностей збудували свому добродієві Едвардові О'Коннорові пам'ятник у котромусь місті Америки.

Майже 150 осіб старшого віку розійшлися з цих поминок у почутті сповненого обов'язку супроти померлого друга і праведного американця.

Степан Кікта

У світлу пам'ять д-ра Ю. Політила

5-го серпня 1985 року відійшов у вічність колишній учасник Визвольних Змагань, а потім український лікар в Жидачеві, д-р Юліян Політило.

Д-р Політило народився 31-го серпня 1899 року в с. Грабова, Західня Україна. Ще гімназістом в 1917 році був покликаний до австрійської армії, а по розпаді Австрії зголосився він до української Галицької Армії. У кінці Визвольних Змагань з рештками УГА попав у польський полон.

Звільнений з полону в Тухолі в 1920 році Ю. Політило приготовлявся як екстерніст до матури, яку здав у 1921 році. В тому ж часі записався він на медичний факультут Українського Тайного Університету та належав до тих перших пильних студентів (разом із д-ром Романом Осінчуком) що здали державний український риґориз в 1923 році.

Державна українська комісія (бо польської тоді не узнавали) складалася з трьох професорів: Панчишина, Балея і Кузьмовича, та делегата від уряду президента Петрушевича (в екзилі) д-ра Куровця. Як пише д-р Осінчук: „Іспит наш пройшов дуже гарно й ми були горді, що були першунами. На жаль, вкоротці по іспиті я пішов до арешту, а Політило виїхав на дальші студії до Кракова."

В Кракові студіював він один рік хемію, а в, 1924-25 академічному році після бойкоту був прийнятий на медицину в польський університет в Львові, який закінчив при кінці 1930 р.

Після цього д-р Політило відбув трирічну безкоштовну лікарську практику, як резидент, в Загальному державному шпиталі у Львові, а з кінцем 1933 року відчинив приватну лікарську практику в Жидачеві.

Під час Другої світової війни був він районовим лікарем в Жидачеві і лікарем амбуляторії, а під час німецької окупації був знову районовим лікарем та вів приватну практику.

Св.п. д-р Ю. Політило

В 1944 р. д-р Політило опинився в Німеччині, де був лікарем тільки для чужинців аж до кінця 1950 року.

В лютому 1951 року завдяки Міжнародному Рятувальному Комітетові прибув він з родиною до Ню Йорку. Тут відвідав він свого товариша з медичних студій, д-ра Романа Осінчука, який допоміг йому знайти працю в шпиталі Ракавей Біч. Потім він ще працював в Лінколн Сиһі шпиталі та Ґрінпойнт Сиһі шпиталі. В 1955 році по нострифікаційних іспитах дістав дозвіл на лікарську практику в Нюйоркському стейті.

Від 1964 до 1977 років працював д-р Політило в шпиталі Мавнт Сінай в Елмгирсті, де в 1972 році одержав нагороду „Лікаря року".

В 1977 році відійшов на заслужену пенсію та та проживав спокійно з дружиною Анною в Шорт Гіллс, Ню Джерзі.

Дня 5-го серпня 1985 року відійшов від нас український лікар і патріот, який залишив у смутку вірну дружину Анну, дочку д-р Марту з чоловіком Данилом та внучкою Марічкою Юліяною.

Д-р Павло Пундій

ВІЙСЬКОВІ ПАТОЛОГИ досі не можуть розпізнати та зіндетифікувати 135 із 248 американських військовиків, що загинули у катастрофі літака в Новій Фунляндії, в дні 12-го грудня 1985 року. З тієї причини тепер висилають інших військових спеціялістів на місце трагічного випадку, щоб розшукували за особистими речами та рештками загиблих, які могли б допомогти їх розпізнати.

До уродженців і колишніх жителів Дрогобицького повіту

Дорогі Земляки — Дрогобичани!

Ділимося з вами радісною вісткою, що запляноване третій том нашого реґіонального збірника „Дрогобиччина — Земля Івана Франка" віддано 14-го жовтня ц.р. до друку.

Відгук на наш заклик присилати нові матеріяли про Дрогобич і Дрогобиччину був незвичайно позитивний і ми їх одержали більше, ніж сподівалися. Третій том буде більш-менш удвічі більший від другого й матиме майже стільки ілюстрацій, що перший. Новиною цього тому будуть іменні покажчики (індекси) для всіх трьох томів „Дрогобиччини", офіційні німецькі оголошення про розстріли й вішання українців, топографічна карта Дрогобицького повіту 1939 року тощо.

Друк третього тому коштуватиме приблизно 12000 дол. Цю суму треба буде заплатити повністю до 30-го березня 1986 р. На покриття коштів друку ми маємо покищо тільки коло половини цієї суми, але віримо, що ви, дорогі земляки, своїми щедрими пожертвами допоможете нам зібрати решту. З проханням про пожертви звертаємося насамперед до тих, які ще нічого не пожертвували на третій том, а крім того, до тих жертводавців, які бажали б збільшити свою дотеперішню пожертву. Всі пожертви на цю ціль будуть проголошені в третьому томі.

Пожертви слід посилати на адресу нашого касира: Mr. Roman Mykyta, 357 South Parkway, Clifton, N.J. 07014.

Одночасно повідомляємо всіх зацікавлених, що ще можна набути другий том „Дрогобиччини". Його ціна з пересилкою — 11 дол. Замовлення й чек посилати на адресу: Mr. W. Oseredczuk, 21 Collins St., Cranford, N.J. 07016.

За Центральний Комітет Дрогобиччини:

інж. Володимир Оседедчук
голова

Комітет „Бережанська земля" працює над виданням другого тому збірника

У 1984 році, в листопаді, члени комітету „Бережанська земля" влаштували зустріч громадян Бережанщини. Ця зустріч була наче орієнтиром майбутньої долі Комітету, бо в часі програми присутні, а було їх понад 80 осіб, однодушно схвалили продовжувати працю до її завершення — видання другого тому мемуарного збірника „Бережанська земля". Ця ухвала зобов'язала до її зреалізування членів Комітету під проводом Михайла Юзеніва.

В неділю, 24-го листопада 1985 року, члени Комітету зійшлися, щоб на засіданні обговорити справи збірання і підготови матеріялів до другої частини збірника „Бережанська земля". А матеріялів, які не були поміщені в першому томі, є багато, коли хочемо сягнути в давнину і охопити всі місцевості бережанської землі. Потрібно дописів про історію поодиноких сіл, про життя окремих родів, спомини на побутові теми, звичаєві, фолкльорні, бо всі вони є доказом культурного надбання Бережанщини. Рівнож не можна забувати подій з часів окупацій: поляками, німцями, большевиками, які терором і розстрілами нищили невинне населення нашої землі. Також дуже важливими документами всяких подій, чи праці громадських установ і поодиноких осіб є знімки, які треба долучувати до дописів.

Щоб ці матеріяли зібрати і оформити, потрібно великого вкладу не тільки праці й часу, але і фінансів, тому співпраця й пожертви громади є конечні. Подбайте, щоб ваше ім'я було записане в книзі-пам-ятнику, щоб колись потомки могли знайти своїх предків у списку жертводавців на фонд видання другого тому „Бережанської землі". Дописи просимо висилати на адресу: Berezanska Zemla, 98 Second Ave, N.Y. 10003.

Другою справою, над якою застановлялись члени Комітету на засіданні, була справа Загального з'їзду земляків Бережанщини. Розглянувши всі можливості й обставини, рішено такий з'їзд відбути 7-го червня 1986 року в залі відбудованого Українського Народного Дому при 142 Друга авеню в Ню Йорку. Ціллю з'їзду буде: продовження і пожвавлення праці над виданням другого тому „Бережанської землі", як завершення праці попередніх голів — д-ра Богдана Бородайка, бл. п. Володимира Бемка та Евстахія Манацького, як також вибір нової управи Комітету.

За докладнішими інформаціями можна звертатися до голови Комітету Михайла Юзеніва, число телефону: (212)673-9801.

Наталія Хоманчук

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

УСВТ „Ч. Січ" — першун відбиванкового турніру ЮСВБА „Вінд Чаймс"

У неділю, 15-го грудня, в залі Колюмбійського університету в Ню Йорку, відбувся черговий відбиванковий турнір жінок „А" і „АА" клюбів, в якому дружина УСВТ „Ч. Січ" здобула звання першунок „А" кляси і трофей „Вінд Чаймс".

Згідно з вислідами змагань, що проходили системою кожний з кожним по два сети, дружина УСВТ „Ч. Січ" зайняла в показнику табелі ігор турніру третє місце і цим самим закваліфікувалася до півфіналу в „плей офф", в якому в одному сеті елімінувала відбиванковий клюб „Довнстейт" вислідом 15:13. У фінальній зустрічі „Ч. Січ" перемогла сильний клюб „Тампа Креоля" вислідом 15:11, 15:13 і таким чином здобула першенство і чашу „Вінд Чаймс". В складі УСВТ „Ч. Січ" виступали: С. Гейлі-Моравська, Ш. Файн, С. Лопатовська, Д. Башір, Д. Маркус, К. Друабель, М. Вашкевич, Д. Іґан, Н. Корнел. Провідник і тренер Ігор Трафель, тренер Роберт Чече.

З нагоди виходу 22-го числа журналу „Наш Спорт"

Вийшло з друку 22-ге різдвяне число журналу „Наш Спорт" — цього єдиного під сучасну пору українського спортового журналу, що появляється у вільному світі. Не зважаючи на факт, що „Наш Спорт" є офіційним органом УСВТ „Чорноморська Січ" як і в минулому на понад 40 сторінках є поміщені матеріяли як про широку діяльність Товариства, так і про УСЦАК-Схід, УСЦАК та основніші вістки із спортових осягів сучасної України.

З нагоди проголошеного СКВУ 1985 року „Роком Української Молоді" в редакційній поміщена стаття, в якій обговорюються і аналізуються пропозиції відповідних „комісій" цієї установи, з точки зору українського спорту. На увагу заслуговують статті на виховні теми, в яких автори-фахівці обширно обговорюють питання гартування волі людини та швидкість вжива людини та шкодливість вживання алькоголю. В україномовній частині журналу, крім ряду статтей про діяльність УСВТ „Ч. Січ" та величаве закінчення 60-річного ювілею, ілюстрованих історичними фотознімками, поміщені ще матеріяли про спортовців в Україні та рецензія на реакцію спортових політруків СССР на „Вільну Олімпіяду".

В англомовній частині „Наш Спорт" обширно інформує про відбуті 14-ті українські Спортові Ігрища Молоді, 16-ту Спортову Школу УСВТ „Ч. Січ", осяги ланок Т-ва, осяги спортовців України і зокрема кращих футбольних дружин. Без сміху немає здоров'я, тому на кількох сторінках журналу є нотатки спортового гумору.

Нотатки про нові видання на спортові теми, родинна хроніка УСВТ „Ч. Січ" та понад два десятки сторінок різдвяних привітів і оголошень вдало завершують зміст цього нового числа „Нашого Спорту".

Зацікавлені спортовці і симпатики українського спорту з віддалених околиць ЗСА і Канади можуть замовити це число журналу, висилаючи три доляри, що включає оплату поштової пересилки, на таку адресу: „Our Sport", 680 Sanford Ave, Newark, N.J. 0 7106.

Горбачов посилює русифікацію

У „Спортивній Газеті" з 3-го грудня 1985 року, що виходить в Києві, в розділі „Довідковий кіоск" появилася нотатка „Адресовано книголюбам", в якій відмічено вихід нових книг із спортовою тематикою. „У центральних і республіканських видавництвах — говориться в підназоловку цієї нотатки, — побачили світ книги, присвячені питанням фізкультури та спорту. Вони надійшли до бібліотек і магазинів..." Із списка семи книг виявляється, що всі появилися „старшобратньою" — російською — мовою. Цікаво, що чотири книги вийшли в так званих „республіканських", тобто видавництвах, які діють в Україні, головно у відомому видавництві „Здоров'я". Саме в ньому вийшли, як згадується у нотатці, такі книжки: Короп Ю. А., Цвек, С.Ф. „Плавать должен каждий", у якій розглянуто питання гігієни плавання, наведено вправи та ігри для дітей, підлітків, юнаків й інших вікових груп населення, що вчаться плавати. „Управлені є треніровочним процесом висококваліфіцірованних спортсменов" — у монографії описано організацію педагогічної контролі і використання ЕОМ стандартних алгоритмів для розробки автоматизованих інформаційних систем, керування тренувальними процесами. Зелепукин Н.П. „Словарь шахматной композиції", 2-ге видання. У цьому виданні в стислій формі пояснюється поняття і терміни з різноманітних питань шахової композиції-історії, теорії, організації, змагань, друку, складання, розв'язування тощо. Наводиться відомості про найзвичайніших композиторів. Родигин Ю.Й. „Плаваніє брасом". У книзі розглянуто методику освоєння брасу і вдосконалення майстерности, дано рекомендації щодо побудови навчально-тренувального процесу..."

Ці ганебні факти яскраво свідчать, що новий „червоний цар" імперії Горбачов посилює русифікаційний процес у всіх ділянках, в тому числі і в спортовій. Звичайно в-во „Здоров'я" у великій більшості випускало книги на спортову тематику українською мовою. Тепер, як бачимо, усі подані книжки вийшли російською мовою. Це поруч тих, що напливають великими тиражами з так зв. центральних видавництв з Москви і Ленінграду. В одній з них, що її видало російське в-во „Фізкультура і спорт" — „Трєвожниє облака", якийсь Борщаговський А.М., на свій російський лад розповідає про „матч смерті", що відбувся в окупованому німцями Києві. Йдеться про змагання копаного м'яча київської дружини із збірною німецьких летунів, після яких ґестапівців заарештували більшість змагунів і (як сотні інших українських патріотів) розстріляли їх. Тепер російські спортові політруки пишуть леґенди про цих футболістів, як відданих „комуністів", не зважаючи на факт, що ці футболісти при першій нагоді „дали нагам знати" і пробували творити сильну українську футбольну дружину в Києві проти волі нового окупанта.

Майстри брехні і дезінформації, мабуть, зфабрикують ще леґенду про нещасного Мирослава Медведя, як про „героя комуніста", якого „пробували схопити американські імперіялісти" і їх слуги „українські буржуазні націоналісти"...

(от)

Спомини...

(Закінчення зі стор. 2)

сучасного періоду. Віддавши футбольній дисципліні, зрозуміло, найбільше уваги, він не поминає й інших спортових ланок нашого зорганізованого спортового життя, як боксу, наколесництва, гаківки, легкоатлетики тощо. З автентичної документальної книги звітувань чільного співучасника української спортової діяльности в Україні і в чужині читачі отримають багато інформацій з першої руки про розвиток нашого спорту та його передових представників. Спомини „З футболом у світ" не є якоюсь енциклопедією нашого організованого спорту, хоча вносять чимало до неї, а є радше людським, надиханим душею й темпераментом, документом змагань українського діяча спорту до олімпійського вивершення. Хоч у книжці багато даних, дечого там не достає, наприклад, характеристик чільних змагунів „СТ України", співдрузів О. Скоценя, й детальнішої картини змагань за мистецтво його дружини, хоч історію СТ „України" подає автор у головних зарисах з 1911 до 1939 року. Було б теж цікаво довідатись про сучасну долю членів „СТ України", а зокрема тих, що відійшли уже від нас (включно з наймолодшими — воротарем Петром Ґнурою й криловими Тихолізом, Богданом Кузьмою, що їх замучили в московсько-совєтських казематах).

Цю пропам'ятну книгу рекомендуємо всім любителям нашого спортового життя й читачам, що дорожать звершеннями української людини. „З футболом у світ" можна набути в ціні 25 дол. з пересилкою, звертаючись на адресу книгарні „Свободи", або просто до автора: A. Skocen, 370 Dixon Rd. No. 407, Weston, Ont. M9R IT2, Canada.

Один...

(Закінчення зі стор. 2)

лише короткі огляди або частини. Його праця здобула йому признання в наукових колах. Його історією української літератури цікавився навіть проф. Ягіч і Брінкер, а краківська Академія Наук іменувала його 1881 року своїм членом-кореспондентом.

Був Огоновський непохитних національних поглядів, людиною з характером і відвагою, людиною рідких товариських чеснот. Тому поет Сильвестер Яричевський вшанував його пам'ять віршем, що зачинався від слів „В діброві, в зеленій не пташка квилить", що вийшов у Львові 30-го жовтня 1894 року. І. Франко сказав про Огоновського: „Його лекції граматики були цікаві для молоді тим головно, що не цурався він особливостей діялектів і говорів". Поза університетом був приступний для студентів і радо вітав їх у своєму домі. Ніколи у викладах не імпровізував і не спирався на свою пам'ять.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

о. ДМИТРІЙ Д. ЛЕЩИШИН, член УНС Відд. 334-го ім. І. Франка в Клівленді, Огайо, помер 30-го липня 1985 р. на 86-му році життя. Нар. 1899 року в Україні. Членом УНС став у 1938 році. Залишив у смутку сина Зенона, доньок Елеонору Тремблі і Тамару, шестеро внуків, троє правнуків і сестру. Похорон відбувся 2-го серпня 1985 року на цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Стефанія Бохонок, секр.

АННА КУЧМА, член УНС Відд. 361-го Т-ва „Дністер" в Ню Йорку, померла 8-го вересня 1985 року на 78-му році життя. Нар. 1-го липня 1906 року в Ню Йорку, Н.Й. Членом УНС стала 1941 року. Залишила у смутку сина Петра. Похорон відбувся 12-го вересня 1985 року на цвинтарі Ракленд у Спаркілл, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

С. Чума, секр.

ПЕТРО ТОПІЛЬНИЦЬКИЙ, член УНС Відд. 6-го в Гастінгсі над Гадсоном, Н.Й., помер 17-го вересня 1985 року на 71-му році життя. Нар. 1914 року в Галичині, Україна. Членом УНС став 1955 року. Залишив у смутку брата Миколу. Похорон відбувся 19-го вересня 1985 року на цвинтарі Мавнт Говп в Гейстінгсі, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

М. Халанич, секр.

МАРІЯ ІВАСІВ, член УНС Відд. 321-го ім. свв. Петра і Павла у Фінікевіллі, Па., померла 28-го вересня 1985 року на 91-му році життя. Нар. 21-го грудня 1893 року в Україні. Членом УНС стала 1924 року. Залишила у смутку доньок: Анну Бечет, Магдалину Лесар, Софію Ван Канан і Олену Голеву. Синів: Александра, Петра і Йосифа: 17 внуків і 22-ох правнуків. Похорон відбувся 2-го жовтня 1985 року на цвинтарі свв. Петра і Павла у Фінікевіллі, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Дмитро Чак, секр.

ВАСИЛЬ В. ФОРМЕН, член УНС Відд. 352-го ім. св. Михаїла в Честері, Па., помер 3-го жовтня 1985 року на 61-му році життя. Нар. 1924 року у Філадельфії, Па. Членом УНС став 1946 року. Залишив у смутку дружину Сейді, сина Василя і четверо внуків. Похорон відбувся 7-го жовтня 1985 року на цвинтарі Еджвуд Меморіял в Глен Миллс, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар.

ОЛЕКСАНДЕР РЕМИНОВСЬКИЙ, член УНС Відд. 133-го ім. Б. Хмельницького в Нюарку, Ню Джерзі, помер 7-го жовтня 1985 року на 88-му році життя. Нар. 1897 року в селі Бзовиця, повіт Зборів, Україна. Членом УНС став 1957 року. Залишив у смутку дочку Анну Денис з мужем Іваном Кобасовським, двоє внуків з родинами і чотирьох правнуків. Похорон відбувся на цвинтарі Вудлови в Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Я. Леськів, секр.

ІСААК ДЕСЯК, член УНС Відд. 293-го в Брукліні, Н.Й., помер 6-го вересня 1985 року на 89-му році життя. Нар. 1897 року в селі Тарасівка на Україні. Членом УНС став 1956 р. Залишив у смутку дружину Софію та доньок Ірину та Галю. Похорон відбувся 9-го вересня 1985 року на цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Р. Форостина, секр.

ОЛЕКСАНДЕР ҐАДЗ, член УНС Відд. 121-го ім. св. Михаїла в Ромі, Н.Й., помер 3-го жовтня 1985 року на 92-му році життя. Нар. 1893 року в Україні. Членом УНС став 1920 року. Залишив у смутку синів: Михайла і Володимира, четверо внуків і одного правнука. Похорон відбувся на цвинтарі в Ромі, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Е. Фатрусь, секр.

АННА ГОЛОВЧАК, член УНС Відд. 112-го ім. Св. Марії в Пармі, Огайо, померла 13-го червня 1985 року на 78-му році життя. Нар. 1906 року. Членом УНС стала 1935 року. Залишила в смутку синів: Павла, Петра і Йосифа. Похорон відбувся 17-го червня 1985 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!

Мері Капраль, секр.